

**ASOCIAȚIA
COLECȚIONARILOR DE
INSIGNE DIN ROMÂNIA**

**10 ANI DE
ACTIVITATE**

2018

La multi ani A. C. I. R. !

ASOCIAȚIA COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA

**JURNAL
INSIGNOGRAFIC
NR.18**

2018

ISSN 1843-9535

Pe coperta I este redată insigna jubiliară realizată după proiectul câștigător al concursului de creație insignă.

Autor : Alexandru - Gheorghe Turi din Deva.

Colectivul de redacție :

Prof. Tiberiu Kelemen – coordonator,

Dumitru Ioan Pușcașu – redactor, tehnoredactare,

Gheorghe Boér – foto.

Mihai Livadariu – foto.

Alexandru - Gheorghe Turi - foto

În atenția colaboratorilor

Va informăm pe această cale că redacția își rezervă dreptul de a publica materialele în funcție de spațiu și de integrarea în profilul revistei. De asemenea, ne rezervăm dreptul de a face unele modificări pe textele acceptate pentru tipar, firește după consultarea și avizarea autorilor.

În unele cazuri, vom accepta preluarea unor articole apărute în alte publicații dar care prezintă un interes deosebit pentru tematica insignografică. În această situație persoana care propune articolul respectiv are obligația de a indica în mod exact sursa de proveniență.

Rugăm autorii să specifice bibliografia acolo unde este cazul.

Responsabilitatea pentru conținutul articolelor publicate revine în totalitate autorilor.

Materialele prezentate spre publicare nu se restituie.

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Prof. Tiberiu Kelemen
Coordonator

Dumitru Ioan Pușcașu
Redactor

FOTOGRAFIE

Gheorghe Boér

Alexandru - Gheorghe Turi

Mihai Livadariu

**AU CONTRIBUIT LA REALIZAREA
NUMĂRULUI 18 AL JURNALULUI INSIGNOGRAFIC:**

Balif Andrei	Tg. Jiu	Lipovanu Iulian	Iași
Beke Ernő	Tg. Secuiesc	Mijatovic Slobodan	Serbia
Beke Lenke	Tg. Secuiesc	Munteanu Vilică	Bacău
Boér Gheorghe	Tg. Mureș	Mușei Ioan	Hârlău
Brnzei Stelian	Botoșani	Neiconi Timotei	Hațeg
Căpitanu Gheorghe	Bârlad	Ninu Olga	Tg. Jiu
Ciutacu Gheorghe	Colilia (Ialomița)	Ninu Petru	Tg. Jiu
Ciutacu Răducu Costin	Colilia (Ialomița)	Olaru Elvira Daniela	Mihant (Alba)
Cornaci C.V. Mihai	Botoșani	Olaru Ioan	Mihant (Alba)
Crișu Marin	Brașov	Pardos Ileana	Vulcan
Curdov Aurel	București	Pascu Andrei	Craiova
Dina Ștefan	București	Puiu Ileana	Craiova
Dina Ilinca Ștefania	București	Pușcașu Dumitru Ioan	Petroșani
Dina Șerban Radu	București	Remescu Andrei	Tg. Jiu
Dobraș Silviu	Oradea	Remescu Maria	Tg. Jiu
PS † Galaction	Alexandria	Remescu Sergiu	Tg. Jiu
Giurcanu Costel	Vaslui	Rovinar Viorica Maria	Vălișoara (Hd)
Huh Mariana Cornelia	Vălișoara (Hd)	Rovinar Mircea Ioan	Vălișoara (Hd)
Huh Dorel	Vălișoara (Hd)	Rovinar Raul Dimitrie	Vălișoara (Hd)
Iacob Ridzi Tiberiu	Petroșani	Samoilă Ștefan	Brașov
Ilin Milan	Timișoara	Sergiu Luigi Giuseppe	Galați
Ivan Mihaela	Anglia	Suciu Aurel	Cluj
Ivan Silviu Mihai	Focșani	Tabără Radu	Sibiu
Kelemen Tiberiu	Petroșani		

DE ZECE ANI ÎN SLUJBA MEMBRILOR A.C.I.R.

Odată cu înființarea, în 2009, a Asociației Colectionarilor de Insigne din România, „Jurnalul insignografic” a devenit publicația oficială a nou înființatei asociații, iar în paginile sale au fost publicate cele mai importante evenimente din activitatea noastră, precum congresele care au avut loc, diverse comunicări insignografice care trebuiau prezentate în cadrul sesiunilor de specialitate rezervate acestor momente științifice, dar, din lipsa timpului necesar, nu au mai avut loc: a hotărârilor luate de conducerea asociației care sunt de un larg interes etc.

Este o onoare pentru noi ca numărul 18 al revistei, care apare în urma hotărârii Adunării generale de la Bacău, să fie dedicat unui deceniu de activitate a asociației, devenind astfel un număr jubiliar. Pentru a cunoaște părerea cât mai multor colegi am lansat un sondaj de opinie adresat în special celor care au fost alături de noi încă de la înființarea asociației, având calitatea de membri fondatori.

Am primit multe scrisori, în care au fost evidențiate momentele unice care au condus la înființarea asociației, cu tevatura care a durat aproape un an la Judecătoria Petroșani, dar care a avut un final fericit, precum și numeroasele probleme care apar în activitatea noastră și se cer rezolvate.

Au fost evidențiate unele idei bune pe care le-am avut și au adus progrese în activitatea tuturor și, bineînțeles unele lucruri care nu au fost în ordine, pentru care vom căuta să găsim soluții de îndreptare.

Pentru a nu crea animozități între colegi și prieteni, vom prezenta în revistă articolele primite în ordinea alfabetică a autorilor.

Am primit 33 de răspunsuri interesante semnate de 47 de membri A.C.I.R., totuși, spre surprinderea noastră au fost și câțiva colegi care au refuzat să răspundă la întrebările din sondaj. Nu am înțeles exact motivul, dar cu părere de rău nu avem și opinia lor, ceea ce pentru noi contează!

Credem totuși că, după un deceniu, fiecare ar trebui să aibă conturată cât de cât o opinie personală asupra activității asociației, că o fi bună sau că nu se apropie de năzuințele fiecăruia.

Primul sondaj de opinie pe care l-am inițiat a scos la iveală o serie de probleme reale care vor trebui să ocupe un loc important pe agenda viitoarei conduceri.

Am selecționat câteva dintre preocupările care îi frământă pe membrii asociației:

- Necesitatea asigurării continuității întâlnirilor noastre anuale și mai ales finanțarea acestora;
- Apariția falsurilor în cadrul exponatelor, implicit la bursele de insigne sau a pieselor contrafăcute, sub titlul de „rarități sau unicate”;
- Problema care se perpetuează de mulți ani în domeniul jurizării exponatelor în cadrul expozițiilor - concurs;
- În perioada de referință au fost emise prea puține insigne cu alte tematici decât piesele congreselor sau cele anuale ale asociației;
- Cooptarea unui număr mai mare de tineri colecționari - schimbul de mâine al actualei generații;
- Evidența riguroasă a finanțelor asociației;

Anul 2018 este unul important în viața asociației, deoarece vor avea loc alegeri la nivelul conducerii. Dorim noului colectiv care va conduce destinele asociației în următorii trei sau cinci ani (?) înțelepciune, putere de muncă și extrem de multă responsabilitate ca să se realizeze toate dezideratele propuse, să ducă activitatea asociației la un nivel superior, spre bucuria membrilor săi.

Noi reamintim și cu această ocazie, că „Jurnalul insignografic” este revista tuturor membrilor A.C.I.R. care vor să publice gratuit, fără restricție, articole sau studii insignografice, cu condiția să respecte cerințele noastre și să-și asume răspunderea celor puse pe hârtie.

Colectivul de redacție al „Jurnalului insignografic” dorește tuturor membrilor A.C.I.R. un călduros

„La mulți ani”!

ASOCIAȚIA COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA LA JUBILEUL UNUI DECENIU DE ACTIVITATE -GÎNDURI DE VIITOR-

Anul 2018 este unul jubiliar pentru activitatea insignografică din țara noastră, deoarece se împlinesc 10 ani care au trecut de la momentul punerii bazelor asociației. Profităm de această ocazie aniversară pentru a ne exprima unele gânduri, păreri și propuneri întru bunul mers al asociației, deoarece în familie sunt trei generații de colecționari, toți fiind membri fondatori ai asociației: ing. Andrei Balif, dr. Maria Remescu, Andrei Remescu și Sergiu Remescu, formând astfel familia cu cei mai mulți membri din cadrul asociației.

Grație insistenței deosebite a Domnului Președinte, prof. Tiberiu Kelemen, asociația a devenit, din anul 2008, continuatoarea vechilor noastre întâlniri sau reuniuni desfășurate din 1975 „sub tutela” Societății Numismatice Române.

Întâlnirile anuale ale membrilor noii asociații, ridicate acum la rang de congrese, pot fi considerate drept o „revoltă” împotriva desconsiderării pasiunii noastre -INSIGNO-GRAFIA- de către conducerea S.N.R.

În cei 10 ani s-au desfășurat tot atâtea întâlniri frumoase și aș reaminti că ele au avut loc de cinci ori la Petroșani în anii 2008, 2009, 2011, 2012 și 2014 - trei organizate de către prof. Tiberiu Kelemen, două (în premieră) în

Familia Remescu

parteneriat cu P.S.† Galaction; colegul Beke Ernő a organizat două manifestări la Tg. Secuiesc în anii 2010 și 2015, iar în rest am fost invitați de ec. Ștefan Dina în 2013 la București, de ing. Șilviu Dobraș în 2016 la Băile Felix, iar în 2017 ne-am deplasat pe frumoasele plaiuri moldave, fiind invitații profesorului Vilică Munteanu la Bacău.

Întâlnirile s-au desfășurat într-o atmosferă prietenească, bucuria revederii și colegialitate privind aprecierea exponatelor, toate s-au datorat strădaniilor, amabilității și profesionalismului organizatorilor.

În ceea ce privește jurizarea exponatelor, la expozițiile-concurs au fost uneori discuții, mai obiective sau subiective, dar acest fapt nu a împietat asupra camaraderiei și a bunei înțelegeri.

Propun ca sistemul de premiere la expozițiile tematizate tip concurs să se facă în urma unei jurizări cât mai corecte, obiective și unitare.

Este un deziderat ușor de spus, dar foarte greu de realizat, deoarece timpul cât ființează o expoziție este scurt, iar volumul materialului de jurizare este deosebit de mare și variat.

De multe ori aceeași piesă veche, valoroasă se regăsește pe mai multe panouri în diferite stadii de

conservare (ace rupte sau înlocuite, email sărit sau fisurat, zone lovite etc.). Pe lângă aceste piese mai există altele de ordinul zecilor de mii care trebuie văzute și jurizate.

O altă problemă care a apărut recent este, spre regretul numai al unora, cea a FALSURILOR. Cum procedăm în cazul în care pe panouri depistăm piese contrafăcute? Din păcate problema expusă reprezintă o nouă provocare, pe lângă altele care trebuie să stea în atenția conducerii A.C.I.R.

Mă întreb, ca un colecționar cu mare vechime, cum vom putea sancționa un fals, dacă noi vrem să depunctăm un panou

deoarece se află pe el o insignă veche ușor „șifonată”?

Încerc să vin cu unele propuneri:

- Să se stabilească exact valoarea de pornire a panoului care trebuie să fie aceeași, indiferent de tema expusă;

- Să se stabilească cerințele obiective de acordare a bonusului precum și valoarea lui în puncte;

- Să se stabilească cu precizie criteriile de depunctare precum și valoarea lor în puncte;

- Să se precizeze prin invitație numărul de panouri pentru un expozant și tematicile stabilite;

- Să se stabilească un regulament-cadru, în care vor fi nominalizate cele de mai sus, pentru ca indiferent cine și de unde va veni, să evalueze uniform, nu după bunul plac sau după afinități colegiale;

- După întocmirea regulamentului de către comitetul de conducere al A.C.I.R., acesta să fie difuzat la toți membrii pentru luare la cunoștință sau să prezinte eventual propuneri sau observații.

- După această „minireferendum”, Comitetul de conducere al A.C.I.R. să întocmească un regulament cu toate datele clare, transparente, care să fie distribuit pentru luare la cunoștință.

În încheiere, țin să mulțumesc conducerii A.C.I.R. pentru insistențele de a ne întâlni anual, de asemenea tuturor celor care au organizat întâlnirile și care ne-au produs multă bucurie, mie și urmașilor mei colecționari mai tineri. T tuturor multă sănătate, pentru a putea organiza și pe viitor întâlniri anuale indiferent cum se numesc ele, dar care devin tot mai costisitoare și mai greu de realizat!

**Ing. Andrei Balif
Dr. Maria Remescu
Andrei Remescu
Sergiu Remescu
Tg.Jiu**

AMINTIRI, GÂNDURI, CUGETĂRI ȘI PROPUNERI PENTRU ACTIVITATEA VIITOARE A A.C.I.R.

Materializarea ideii de înființare a Asociației Colectionarilor de Insigne din România era un vis mai vechi al colecționarilor de insigne, care efectiv plutea în aer de mai mulți ani, acela de a fi independenți de alți colecționari.

Acest vis s-a realizat la Petroșani cu ocazia primului Congres Național de insignografie, la data de 19 septembrie 2009, atunci când a avut loc Adunarea generală de constituire a A.C.I.R., când cei 80 de participanți au votat statutul și au ales organul de conducere al acesteia. Noua asociație a primit statutul oficial în baza Hotărârii Judecătorei Petroșani, după ce a fost înregistrată la greafa acestei instituții în decembrie 2009.

Conducerea asociației aleasă în 2009 a rămas în linia mari aceeași, doar cu mici modificări până astăzi și se pune întrebarea între colecționari: care au fost practic realizările acesteia?

După noi, cel mai important lucru realizat a fost menținerea continuității congreselor anuale și a expozițiilor aferente, care ne-au făcut cunoscuți în țară și peste hotare.

După fiecare manifestare s-au făcut analize amănunțite, insistându-se asupra unor probleme care nu au fost în regulă; astfel s-a reușit să eliminăm din expoziție în mare proporție unele elemente ce nu au ce căuta pe panouri, să se respecte dimensiunile și poziția lor (orizontală), precum și multe alte mici nereguli care le pun probleme organizatorilor.

În ultima perioadă, spre regretul adevăraților colecționari, au apărut alte necazuri care vor pune probleme noului Comitet de conducere al asociației: pe panouri apar din ce în ce mai des multe FALSURI, foarte greu de depistat dacă nu ai experiența și cunoștințele necesare. Posesorii acestor pseudo-insigne le numesc „variante” sau „unicate”, unele fiind produse chiar de instituții specializate.

Este o problemă care trebuie să ne dea de gândit tuturor, dacă vrem să păstrăm acuratețea colecțiilor noastre.

Expozițiile de insigne care au avut loc la ultimele ediții nu au fost tematizate. Acest mod de a organiza expozițiile a scos la lumină tematici mai puțin cunoscute precum: floră, faună, evenimente istorice, căi ferate sau diverse instituții, dar prezentarea acestor expozate are și o parte

nepotrivită prin faptul că etalarea unor insigne vechi, de mare valoare, aproape a dispărut.

Limitarea numărului de exponate, datorită lipsei de spațiu, a condus la micșorarea expozițiilor.

La Congresul de la Bacău s-a cerut imperios de către participanți reintroducerea ideii de expoziție concurs, cu trei premii și o mențiune pe fiecare tematică, fapt care va aduce un nou element de dificultate organizatorilor.

Consider un factor deosebit măsura luată de conducerea A.C.I.R. de a înlocui Premiul „Floarea de colț” care a fost acordat timp de 10 ani cu onorantul titlu de „Colecționar emerit”, care îi va recompensa pe cei mai valoroși colecționari ce îndeplinesc cerințele obiective și bine definite.

Asociația are acum două publicații oficiale: „Jurnalul insignografic” care a ajuns la al 18-lea număr și „Gazeta colecționarului de insigne din România”- la ora actuală la numărul patru. Publicațiile, spre

regretul nostru numai cu apariții anuale, nu se concurează și, dacă în una găsim articole ample rezultate în urma unor studii de specialitate, în cea de-a doua putem afla noutăți de ultimă oră din activitatea insignografică din țară.

În preajma fiecărei reuniuni, după ce noi pregătim panourile în vederea prezentării în expoziție, așteptăm cu nerăbdare revederea colegială cu cei pe care îi cunosc de mult timp. De-a lungul unui an avem doar convorbiri telefonice și mă întristez când un coleg care îmi era apropiat a plecat dintre noi.

Ma refugiez atunci în sălile „Casei colecțiilor” unde pot cugeta în liniște, cât de nedreaptă este viața câteodată!

În „Casa colecțiilor” am dedicat o sală expunerii insinelor, unde sunt prezentate permanent 8.000 de piese aranjate pe diverse tematici - formă de expunere unică în România, adresându-se în egală măsură copiilor și adulților, pentru care am primit numeroase aprecieri de la vizitatori.

Împreună cu soția suntem membri fondatori ai asociației și consider că am fost primiți cu mult drag într-o familie numeroasă, unde avem preocupări comune, iar întâlnirea cu fiecare membru ne produce multă plăcere!

Consider vitală pentru activitatea viitoare a asociației menținerea întâlnirilor și mai ales a expozițiilor la care participă fiecare membru A.C.I.R.

O altă direcție în care trebuie să ne îndreptăm atenția ar fi atragerea la manifestările noastre a unor colecționari de peste hotare, iar cu aceștia putem avea schimburi de experiență foarte utile. Un început timid a fost făcut prin participare unor colecționari din Serbia, Canada, Ungaria, dar participarea străină este încă scăzută.

Pentru asigurarea activității viitoare se impune în ultimă instanță și atragerea tinerilor în preocuparea pentru studierea și colecționarea insinelor, elemente importante pentru cunoașterea istoriei naționale!

La mulți ani A.C.I.R.!

Beke Lenke
Beke Ernő
Vicepreședinte A.C.I.R.
Târgu Secuiesc

NU INTENȚIONEZ SĂ TRĂDEZ ONORANTUL TITLU DE COLECȚIONAR CU CEL DE „SAMSAR”

Prima inițiativă de a lua legătura cu mișcarea insignografică a fost în anul 1985 când, la Târgu Mureș, municipiu în care locuiesc, a fost organizată cea de-a XI-a Întâlnire a colecționarilor de insigne din România. Atunci, spre regretul meu, dintr-o eroare în comunicare a organizatorilor, am ratat prima întâlnire cu insigna.

Totuși tentativa nu a rămas chiar fără niciun rezultat, deoarece l-am întâlnit pe regretatul Szöcs Ladislau care m-a îndrumat în ceea ce privește ordonarea unor piese pentru a deveni o colecție, iar eu COLECȚIONAR!

Așa s-a ajuns ca piesele pe care le-am avut, împreună cu altele colecționate pe parcurs, să formeze una din colecțiile reprezentative în domeniul sportului preferat - „Tenisul de masă”, sport pe care l-am îndrăgit și practicat mulți ani.

În anul 1986, împreună cu Szöcs Ladislau, am participat la cea de-a III-a ediție a Expoziției orășenești organizată la Târgu Secuiesc de către domnul Beke Ernő. Primul contact fiind făcut, am participat la toate manifestările organizate la Tg. Secuiesc sau Petroșani, deci și la primul Congres Național de Insignografie am răspuns „prezent”.

Ideea înființării unei asociații care să aibă ca domeniu de activitate INSIGNA m-a încântat, devenind astfel membru fondator al A.C.I.R. având legitimația cu numărul 25, emisă la 19 septembrie 2009.

Știind că una din slăbiciunile omului este uitarea, m-am gândit să înregistrez pe peliculă momentele cele mai importante din viața asociației, instantanee de la congrese sau alte manifestări, creind astfel o arhivă FOTO a asociației.

Ideea a prins și astfel, la fiecare congres, înmânez conducerii A.C.I.R. și organizatorului un album cu imaginile înregistrate de mine. Efortul meu a fost răsplătit la Băile Felix, în 2016, cu o diplomă și o cupă, care m-au mobilizat. Să sperăm că și problemele de sănătate mă vor ajuta să-mi duc planul la bun sfârșit, să realizez un catalog foto al colegilor din asociație.

În Asociația Colecționarilor de Insigne din România am găsit o atmosferă colegială de FAIR-PLAY, pe care doresc să o avem și pe viitor.

Uneori conducerea A.C.I.R. pare prea strictă în luarea unor hotărâri, dar consider că această atitudine este normală când vrem să se îndrepte într-o direcție peste 120 de colecționari, cu toate fanteziile fiecăruia, uneori irealizabile!

Conducerea care va fi aleasă la cel de-al X-lea Congres va trebui să efectueze unele schimbări în modul de finanțare a întâlnirilor viitoare, deoarece realizarea unei manifestări de amploarea celor de la Băile Felix sau Bacău, va deveni în câțiva ani aproape imposibilă în actuala conjunctură!

Eu, în limita posibilităților, la ora actuală destul de restrânse, ajut colegii mai tineri și pe cei care îmi cer părerea. Niciodată nu voi schimba onorantul titlu de COLECȚIONAR pe acela de „samsar”!

Doresc asociației, conducerii acesteia și tuturor membrilor viață lungă, sănătate, putere de muncă, pentru ca și pe viitor să ne întâlnim cu drag în fiecare an!

LA MULȚI ANI!

Boér Gheorghe
Tg. Mureș

GÂNDURI LA ANIVERSAREA A.C.I.R

Când am plecat, acum zece ani, din Botoșani ca să particip la cea de-a XXXV-a Reuniune a colecționarilor de insigne ce avea loc la Petroșani, nu știam ce impact major vor avea evenimentele la care urma să particip asupra vieții insignografice din România.

Ajuns la Petroșani, totul a decurs normal: întâlniri cu prietenii din țară, expunerea panourilor pentru expoziția colectivă, câteva schimburi etc., dar totul urma să se schimbe odată cu ședința din ziua de sâmbătă, 19 septembrie 2009.

În timpul acestei ședințe s-a făcut propunerea de a se înființa o Asociație a Colecționarilor de Insigne din România. Au urmat discuții pro și contra, pentru ca la sfârșit colegii printre care și eu și prin mine întreaga familie Brânzei, să se înscrie ca membri fondatori ai viitoarei asociații. Au urmat alegerile și astfel la sfârșitul ultimei Reuniuni a colecționarilor de insigne, fiindcă următoarele noastre întâlniri se vor numi congrese, am plecat acasă având de îndeplinit funcția de vicepreședinte ACIR pentru zona Moldova.

La ceva timp după înființarea asociației am avut unele discuții cu domnul președinte, prof. Tiberiu Kelemen, care a propus colegilor să sprijine emiterea unor insigne personalizate pentru fiecare în parte, ele urmând a fi folosite în locul etichetelor tradiționale pentru panourile de expunere, dar care au fost folosite foarte puțin în acest scop. Ideea a plecat de la câteva insigne mai vechi ale unor colegi care au vrut astfel să-și marcheze pasiunea. Personal am propus realizarea unui schimb colectiv de insigne de tipul fiecare cu fiecare. Astfel s-a realizat cel mai mare schimb colectiv de insigne de până acum, la care au

participat simultan ... colecționari. Rezultatul a fost un panou nou cu o tematică nouă – cea a insinelor ce punctează colecțiile.

Personal, pentru a ajuta colegii din conducerea ACIR, am decis ca în fiecare an să acord diplome, cupe, platouri, medalii și insigne. Astfel am acordat la început diplome și diferite obiecte ca mai târziu, mai precis începând cu anul 2010 să premiez cu câte o lucrare de artă colegii și personalitățile care sprijină mișcarea insignografică din România.

Fiind un moment aniversar, nu putem să nu remarcăm implicarea conducerii ACIR în organizarea Congreselor naționale de insignografie, fiecare dintre ele fiind marcat prin emiterea unei insigne ce poartă sigla asociației. Nu aș putea să nu amintesc pe distinșii domni: prof Tiberiu Kelemen, președintele ACIR, Dumitru Pușcașu, secretar, PS† Galaction, președinte de onoare, Beke Ernő, Dina Ștefan, Silviu Dobraș și domnul prof. Vilică Munteanu de la Bacău pentru eforturile deosebite făcute la realizarea congreselor ACIR și cărora le mulțumesc din suflet în numele familiei mele, a colecționarilor din Moldova și din țară și al meu personal.

Nu cu puține eforturi s-a putut continua acordarea premiului „Floarea de colț” până în anul 2017 când a fost înlocuit cu titlul de „Colecționar emerit”. Spre bucuria noastră membrii Clubul Numismatic

„Mihai Eminescu”, continuă acordarea premiului „Floarea de colț” copiilor și tinerilor pasionați de colecționarea insignelor.

Un alt lucru îmbucurător este prezența asociației în domeniul virtual prin închirierea unui domeniu pentru site-ul acesteia. Cum în acest domeniu încă activitatea este la început, sunt convins că mai târziu acest site va deveni tot mai interesant.

Un alt mijloc de publicitate al asociației și aici este vorba despre „Jurnalul insignografic” s-a îmbunătățit constant atât din punct de vedere al numărului de pagini cât și cel al conținutului articolelor care devin tot mai interesante.

În calitate de vicepreședinte al ACIR am sprijinit activitatea asociației prin prezența cu diferite exponate insignografice la expozițiile organizate în cadrul unor evenimente culturale, unde am făcut o propagandă activă pasiunii de colecționar de insigne. Pentru a spori numărul de insigne cu tematică culturală am emis insigne TD care să marcheze aceste evenimente. Aceste piese sunt prezentate colegilor de pasiune în paginile „Jurnalului insignografic”.

Desigur în decurs de zece ani au fost și o serie de probleme de ordin organizatori, dintre care o bună parte au fost rezolvate, iar altele urmează fi rezolvate.

Înființarea acum zece ani, a Asociației Colecționarilor de Insigne din România, a însemnat un punct important în evoluția insignografiei de la noi din țară.

Regret nespus de mult pierderea unor colegi cu care am colaborat câteva zeci de ani.

Acum tot mai greu este să se găsească resurse pentru organizarea manifestărilor culturale și activitatea insignografică se vede amenințată de imposibilitatea realizării congreselor naționale și a expozițiilor colective la nivelul celor din anii trecuți. Dar sunt convins că împreună vom găsi o soluție pentru a putea continua frumoasa tradiție a Congreselor naționale de insignografie și a

expozițiilor colective ce le însoțesc, spre marea bucurie a semenilor noștri.

În încheiere vreau să doresc tuturor colegilor din Asociația Colecționarilor de Insigne din România:

LA MULȚI ANI !

și cât mai multe insigne frumoase și valoroase în colecțiile tuturor.

Stelian Brânzei,
Vicepreședinte ACIR
Botoșani

INSIGNA – CA FORMAT, SORA MAI MICĂ A MEDALIEI

Vă pot spune că sunt colecționar de monede și bancnote românești și străine, timbre, cărți poștale vechi și noi din toată lumea, medalii și mai nou, din anul 2015, de insigne.

Menționez că toată colecția mea este axată pe tema feroviară deoarece am fost slujbaș la calea ferată peste 30 de ani, nu cred că altă temă aș putea să o fac mai bine și cu drag, fiindcă este o vorbă de ceferist, că am în mine sânge albastru.

Această pasiune de a colecționa am început-o în urma unor discuții cu domnul profesor Costel Giurcanu care a fost la mai multe expoziții de insigne și ale cărui amintiri m-au încântat. Apoi, după câteva sfaturi primite de la dumnealui, am început să colecționez.

Sigur insigna marchează evenimente și aniversări din viața oamenilor de stat, politici, universitari, scriitori, poeți, instituții, întreprinderi de toate categoriile.

La tema feroviară am descoperit multe insigne deosebite cu multe date interesante, lucru care mă face să insist în a găsi și colecționa cât mai repede și chiar a le studia, îmi pare rău că nu sunt tânăr...sunt un pic mai de demult, dar ce să-i faci asta este.

Pe plan medalistic și filatelic am participat la foarte multe expoziții interne și internaționale, obținând diplome și medalii de la bronz argintat până la medalia de aur la Budapesta.

Referitor la Asociația Colecționarilor de Insigne pot să afirm că am rămas profund impresionat de modul de organizare constat la congresele de la Tg. Secuiesc - 2015, Băile Felix - 2016, și Bacău - 2017, unde am avut ocazia de a vedea exponatele prezentate de colegii din țară.

Din partea mea primiți cu sinceritate toată stima și felicitările pentru cele realizate până acum, pe viitor nu știu cum va evolua situația deoarece este într-adevăr o problemă majoră cea a costurilor ridicate de organizare în comparație cu puterea financiară a asociației.

În acest sens cred că ar trebui ca fiecare participant să contribuie cu sume mai mari de cel puțin 100 – 150 lei, cu un număr de panouri limitat la 2-4 sau cel mult 6, funcție de posibilitățile oferite de spațiul expozițional. Am citi în regulament că la o tematică dacă timp de doi ani consecutiv nu se întrunește un număr de cel puțin trei participanți pe ediție, aceasta să fie scoasă provizoriu de pe lista de tematici.

Sunt surprins de această situație, deoarece consider că, dacă expun panouri cu insigne feroviare și nu am alt concurent, înseamnă să nu mai pot expune?

Consider că această temă feroviară cu care mă mândresc este interesantă și necesită mulți ani de căutări, muncă, iar piesele se găsesc foarte greu și sunt scumpe, având prețuri cuprinse între 200 și 500 lei la cele cu vechime de peste o sută de ani.

Sunt foarte puțini cei care au acest domeniu de colecționare care necesită multe cunoștințe istorice cu caracter feroviar, lucru observat în cadrul expozițiilor la care am participat și unde am văzut puține colecții cu tema feroviară.

NR. În regulament este vorba despre expozițiile concurs tematizate, ceea ce nu este cazul expozițiilor colective organizate cu ocazia congreselor naționale.

Susțin proiectul Codului Colecționarului privat propus de domnul Raul Șeptilici din Timișoara, pentru a fi protejați în fața legii, o parte dintre colegii mei și cu mine am avut o astfel de vizită la domiciliu, dar s-au încheiat cu bine, neavând obiecte de patrimoniu, antichități sau medievale.

Doresc ca această asociație să aibă viață cât mai lungă și frumoasă, iar exponatele prezentate de membrii colecționari de insigne sunt într-adevăr de nivel național cât și internațional.

Doresc Colectivului de conducere și tuturor membrilor din asociație multă sănătate, fericire și poate vom găsi un organizator și pentru Congresul Național din anul 2018.

**Gheorghe Căpitanu
Bârlad**

ASOCIAȚIA COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA UN DECENIU DE ACTIVITATE

Constatăm cu deplină satisfacție și urmărim cu un justificat interes activitatea susținută ce se desfășoară în ultimii ani la Petroșani, pe pasionantul tărâm al insignografiei.

Izvor istoric de prim ordin, atât pentru antichitate cât și pentru epoca medievală și cea modernă, numismatica împreună cu componentele sale:

metrologia, sigilografia, medalistica, gliptica și insignografia a devenit în vremea din urmă un valoros mijloc de răspândire a cunoștințelor științifice și de participare activă și directă la procesul cultural-educativ al tinerei generații din țara noastră. Asemenea acțiuni fac parte de altfel din țelurile urmărite cu asiduitate de către Societatea Numismatică Română și de secțiile sale, în rândul cărora se numără și Secția de la Petroșani.

Ținând seama de bogata sa tradiție culturală, întruchipată în munca reprezentanților de frunte ai întregii civilizații române și autoritățile Municipiului Petroșani continuă să îmbogățească o astfel de tradiție prin organizarea de prestigioase manifestări culturale în rândul cărora aniversarea marilor evenimente din trecutul istoric și al artei petroșănene și românești se situează la loc de cinste.

Este un prilej de a ne aminti acum, când noi, generațiile trăitoare în secolul XXI, sărbătorim cei zece ani de la înființarea ACIR în Municipiul Petroșani cu acte în regulă, pentru ca în decursul vremii colecționarii de insigne din întreaga țară și nu numai să-și poată expune colecțiile de insigne pe tematici.

În literatura de specialitate îl găsim printre primii colecționari pe col (r) Dogaru Ioan, unul dintre colecționarii din București care prin anul 1968 avea întâlniri cu colecționari din țară, astfel că în 1975 are loc prima Întâlnire a colecționarilor de insigne din România până în anul 1992, iar din anul 1993 până în 2008 au avut loc Reuniuni ale colecționarilor de insigne, iar din anul 2009 până în anul 2018 s-au organizat Congrese ale Asociației Colecționarilor de Insigne din România. Deci anul acesta (2018) ACIR sărbătorește primii 10 ani de la înființare.

La mulți ani ACIR!

Adresăm un călduros salut Comitetului de conducere, membrilor cât și domnului prof. Tiberiu Kelemen, președintele ACIR, care s-a afirmat în întreaga sa activitate ca un bun profesionist în cunoașterea insignografiei. La această aniversare ACIR se prezintă cu realizări deosebite în insignografia românească baterea a numeroase insigne și medalii, legate de cele mai importante evenimente cultural-istorice, organizarea și găzduirea Congreselor ACIR atât la Petroșani cât și în țară.

Doi buni prieteni -
Gheorghe Z.Ciutacu și regretatul Balcu Anton

Două generații -
bunicul Gheorghe Z.Ciutacu
și nepotul Șerban Radu Dina

În încheiere, vă dorim viață lungă, succese tot mai frumoase în domeniul numismaticii și insignografiei românești, satisfacții și bucurii în familia dumneavoastră.

Prof. Ciutacu Răducu-Costin
Ciutacu Z. Gheorghe
Colilia-Ialomița

DECENIUL PERFORMANTELOR

Sub acest titlu s-ar impune și o prezentare cronologică a principalelor momente ce au marcat calitativ, în evoluție, insignografia românească.

Întrucât o astfel de prezentare ar ocupa un mare spațiu de expunere, spre informare facem trimitere la volumul „Patru decenii de insignografie românească (1968-2008), apărut în anul 2009 la Editura „MĂIASTRA” din Tg. Jiu, semnat de competenții autori Tiberiu Kelemen și Dumitru Pușcașu.

Întreaga activitate desfășurată în acești ani a avut la bază pasiunea iubitorilor pentru acest domeniu de colecție, cât și preocuparea unor sufletești și buni organizatori care, pe traseul evolutiv au dat curs manifestărilor sub titlul de „ÎNTÂLNIRE” (1975-1992), schimbat în „REUNIUNE” (1992-2008), iar din anul 2009, tot ansamblul anual al manifestării s-a desfășurat sub titlul generos, dar pretențios de „CONGRES” (Petroșani, 18-20 sept).

Un eveniment deosebit și meritoriu de menționat este anul 1989, luna octombrie, când conducerea S. N. R., sub a cărei egidă activăm, a încercat printr-un proiect de regulament organizarea și coordonarea întâlnirilor anuale, demers ce nu s-a bucurat de aprecierea cuvenită din partea unor secții.

Alte momente ce au marcat pozitiv activitatea insignografică din România, sunt:

– apariția „Jurnalului insignografic” (iunie, 2003), având ca „părinți” pe Tiberiu Kelemen și Dumitru Pușcașu;

– acordarea premiului „Floarea-de-colt” (1-2 septembrie 2007, Alexandria), având ca prim beneficiar, pentru merite deosebite pe P.S.†Galaction Stângă, vicepreședinte S. N. R., cu prezență mobilizatoare la

diversele activități organizate de S. N. R. și de A. C. I. R., devenit model de urmat pentru modul în care cultivă împreună cu ceilalți pasionați omenia, precum și alte valori ce ar trebui să ne caracterizeze pe fiecare.

– editarea unor lucrări specifice activității noastre, alături de revista ce apare cu regularitate confirmă preocuparea pentru studiu și cercetare, fapt remarcat și pe plan internațional.⁽¹⁾

– în anul 2009, la cea de-a XXXV-a ediție a expoziției naționale de insigne a avut loc la Petroșani Primul Congres

Național de Insignografie din țara noastră, iar sub aspect organizatoric ia ființă Asociația Colecționarilor de Insigne din România. Sub această denumire, întreaga activitate a A.C.I.R. s-a desfășurat pe noi trepte valorice de competență atât expozițional, cât și pe traseul cercetării și comunicării.

În acest sens, se poate evidenția cel de-al IX-lea Congres Național de Insignografie din România, precum și cea de-a XLIII-a ediție a expoziției colective de insigne, găzduite de Centrul Internațional de Cultură și Arte „George Apostu” din Bacău, sub organizarea și coordonarea distinsului colecționar și cercetător prof. Vilică Munteanu⁽²⁾, posesor al unei gene care îl definește ca OM al datoriei împlinite la cele mai înalte cote.

Astfel, ca „Cetățean de onoare” al Municipiului Bacău, alături de colaboratorii locali și de prietenii⁽³⁾ din conducerea A.C.I.R., Tiberiu Kelemen și Dumitru Pușcașu, a ONORAT împlinirea cu succes a unei etape ce o putem numi, fără reținere, a performanțelor.

Având în vedere aceste performanțe, începând cu anul 2017, Comitetul de conducere al A.C.I.R. înlocuiește premiul „Floarea-de-coliț” cu titlul de „Colecționar emerit”, care în cronologie se înscrie ca un continuator al „Premiilor de excelență” (2004-2006) și al premiului „Floarea-de-coliț” (2007-2016).

În calitate de membru al A.C.I.R., îmi exprim bucuria și satisfacția că din acest cadru îmi amintesc cu plăcere de anii tinereții, petrecuți alături de colegi și apropiați colaboratori, împărtășind bucuria unor realizări generate de pasiunea comună pentru insigne.

Între aceștia s-a evidențiat prof. Tiberiu Kelemen, unul dintre puținii oameni care a realizat o evoluție pasională continuă, bucurându-se de respectul celor din jur, care, pe drept, l-au numit „Locomotiva din Vale”.

În preajma unui ceas aniversar, mă regăsesc dator a-i mulțumi pentru întreg pachetul de realizări de o reală substanță din sfera pasiunii comune pentru insigne, asigurându-l de toată gratitudinea pentru prietenia și omenia cu care ne-a onorat.

Despre prof. Tiberiu Kelemen se poate scrie din mai multe perspective, toate la fel de legitime.

Posibilele memorii vor constitui mărturia care va desăvârși portretul neobositului colecționar onest, minuțios și sincer.

Note:

- (1) Vezi: Dumitru Toma „Jurnal insignografic”, 2009, p. 5;
- (2) Cel mai longeviv conducător în activitate al unei instituții județene băcăuane;
- (3) Dan Puric:...Ce este, în fond, prietenia, dacă nu acel minunat privilegiu al sufletului în care adevărul se poate odihni?

Mihai C. V. Cornaci
Botoșani

ACIR - 10 ani

Se împlinesc 10 ani de când colecționarii de insigne din România au hotărât înființarea unei asociații care să-i reprezinte. A fost o continuare a activității anterioare, fără mari diferențe, cu toate că se stabilise și desfașurarea de congrese odată cu întâlnirile anuale ale colecționarilor. Pe parcurs activitatea a crescut, congresul câștigându-și dreptul său, aceasta văzându-se la întâlnirea din acest an de la Bacău.

Trebuie menționat faptul că greul conducerii activității ACIR l-au dus, ca și în anii anteriori, doi oameni - președintele și secretarul asociației, prin organizarea întâlnirilor anuale, realizarea revistei „JURNAL INSIGNOGRAFIC”, realizarea a o parte din premiile „FLOAREA DE COLȚ”, proiectele insignei ACIR (asociație, întâlniri anuale, congrese).

În 2017 s-a încheiat și perioada de 10 ani în care s-a acordat Premiul „FLOAREA DE COLȚ”, pentru merite în activitatea asociației. Amintesc acest eveniment, pentru importanța lui, dar și pentru a scoate în evidență frumusețea și eleganța insignei care atestă purtătorului apartenența la acest grup. Insigna are un desen echilibrat, panglica ce poartă înscrisul parcă ar fi căușul palmelor-stilizat ce protejează o floare de colț. Combinația aur-argint și email alb cresc eleganța ansamblului. O insignă-bijuterie care este căutată de colecționari pentru frumusețe și pentru raritate.

La Congresul IX ACIR - BACĂU 2017 s-a hotărât revenirea la acordarea de premii pentru expozate tematice în cadrul întâlnirilor la care se organizează expoziții. Este un stimulent în a-i face pe colecționari să-și deschidă și alte teme de colecție, să-și îmbunătățească modul de prezentare a exponatelor. În această direcție consider că ar fi necesar și util a invita pe membrii ACIR care au modalități de prezentare a exponatelor mai deosebite (atractive, estetică ce pune în evidență tematica prezentată etc.) să le prezinte în „JURNALUL INSIGNOGRAFIC” sau pe site-ul asociației. Această prezentare să cuprindă materialele și modalitatea de realizare a panourilor, pot fi chiar și filmulețe.

Sunt membri ACIR ce dețin în colecții piese „tari”, dar nu le expun. De ce? Răspunsul nu este greu de găsit: se tem pentru integritatea pieselor lor. Spațiile de expunere, mai întotdeauna sunt bine protejate, dar în caz de calamitate (incendiu, cutremur) se pot pierde valori. În cazul nostru, al colecționarilor, deci și al celor de insigne, procedura de asigurare este inexistentă. Însăși păstrarea colecțiilor este o mare problemă.

Activitățile desfășurate de membrii ACIR - întrunirile anuale, expozițiile, bursele de insigne, congresele sunt tot atâtea momente de stabilire de legături, de discuții-convorbiri, schimburi de idei între oameni de vârste, ocupații, profesii și poziții sociale diferite ce conferă toate condițiile unei activități de socializare care depășește cu mult ce oferă internetul. Este o părere care are mulți adepți. De aceea să-i aducem pe tineri și pe copii lângă noi, să le arătăm frumusețea de a fi colecționar, bucuria descoperirii de piese noi sau achiziția uneia pe care nu o deții și o dorești de mult timp. Cum putem face aceasta? Cred că cea mai eficientă activitate este cea de organizare de expoziții itinerante. Am dedus aceasta din acțiunile secției numismatice în care activez. Cu ocazia diferitelor evenimente, s-au organizat expoziții ale colecționarilor (printre care și insigne) în școli în orașul reședință de județ,

dar și în alte localități. Au fost primite cu foarte mare interes, chiar cu bucurie; descopereau că au și ei asemenea obiecte și se gândeau să înceapă să...colecționeze!

Eu am ajuns să colecționez insigne din întâmplare, o întâmplare fericită. Până la acel moment colecționam monede, decorații românești (ordine , medalii) și binocluri (axat pe binocluri militare). La invitația unui prieten, am participat la o întrunire anuală a colecționarilor de insigne ce se desfășura la Petroșani. Am rămas plăcut surprins de ceea ce am văzut: o multitudine de insigne, aranjate pe tematici-nu te-ai fi gândit că există atâtea; o mulțime de colecționari, de la copii până la bunici.

Ulterior am aflat că erau oameni cu ocupații dintre cele mai diverse, pe care-i strânsese la un loc ceva unic, ceva care la majoritatea oamenilor trece neobservat sau te consideră puțin „dus” cu mintea dacă te aud vorbind despre așa ceva. Acel ceva este un obiect mic, de cele mai multe ori confecționat din metal, sau metal acoperit cu email colorat, care exprimă ceva, ascunde o frumusețe aparte, frumusețe apreciată de unii oameni și care oameni fac tot posibilul să aibă acel obiect în posesia lor. Acel obiect misterios este insigna, iar acei oameni-„nebuni frumoși”, sunt colecționarii de insigne!

Din exponatele anuale și din convorbirile cu mulți membri ACIR, am ajuns la concluzia că multe noțiuni care se referă strict la insigne, la activitatea de cunoaștere și colecționare a acestora nu se cunosc îndeajuns de bine. Consider utilă întocmirea unui glosar în care să se explice noțiunile de insignă, insignologie, insignografie, faleristică, rolul și locul insignei în cursul istoriei și multe altele. O parte din noțiunile utilizate curent de colecționarii de insigne nu se regăsesc în Dicționarul explicativ al limbii române-Dex și de aici au apărut mai multe interpretări. În cazul altora (ex. insigna) s-au produs transformări care au condus la modificarea sensului inițial.

Noi, Asociația Colecționarilor de Insigne din România, suntem singura organizație națională de acest profil. Putem cere ajutorul unor specialiști în limba română-lingviști și împreună să solicităm celor competenți introducerea în Dex - Dicționarul Explicativ al Limbii Române a o parte din termenii ce-i utilizăm și nu sunt cuprinși în acesta.

O problemă de care depinde în mare măsură existența și desfășurarea activității asociației noastre este organizarea întâlnirii anuale a membrilor asociației cu organizarea de expoziție. Suntem o organizație non profit. Este foarte dificil să realizezi o asemenea întâlnire, de obicei într-o reședință de județ, să acoperi financiar costurile de cazare, o parte de hrană, logistica expoziției. Până acum au organizat asemenea activitate numai acei care s-au bazat de la început pe o susținere fermă, certă din partea forurilor județene și ale primăriilor unde s-au desfășurat asemenea activități și mai puțin pe sponsorizări. Este cazul să ne gândim, fiecare membru al asociației, la această problemă. Accentuez aceasta, pentru că, mulți membri ai asociației cred că dacă sunt membri ai acesteia, plătesc sau nu cotizația, consideră că și-au încheiat atribuțiunile, ba chiar cer și mai mult din partea asociației.

Ca membru fondator al Asociației Colecționarilor de insigne din România-ACIR doresc acesteia să fie cât mai activă, să atragă cât mai mulți colecționari și împreună cu aceștia să rezolve multitudinea de probleme ce apar. Să devină tot mai puternică prin numărul membrilor, dar și prin colecțiile lor.

**Marin Crișu
Brașov**

Despre NOI....Despre membrii ACIR....

Stau în fața paginii albe și mă gândesc de unde să încep acest articol...să încep de la bucuria de a colecționa insigne sau de la bucuria tatălui meu care a câștigat premiul I la a XI-a Întâlnire pe Țară a Colecționarilor de Insigne de la Târgu Mureș din 1985, pentru tematica insigne Social Politice... parcă e ireal totul.... Oamenii frumoși din jurul acestui hobby și poveștile lor....Nu știu dacă cineva își mai amintește de dl. Profesor Turcu Călin (din Văleni dacă îmi aduc bine aminte)...frecventa des Secția Numismatică de la C.C.A.....dumnealui era scriitor de cărți s.f. și

paranormale.....interesant e că a studiat extraterestrii dar niciodată colecționarii, și ei la rândul lor niște mici extra oameni care știu să adune cu sufletul și mintea... Să vorbim despre legende ca Ioan Dogaru, Rusu Valeriu. etc. (dintre cei care nu mai sunt printre noi) sau despre legendele vii și palpabile cum sunt d-nul Kelemen, d-nul Milan sau Beke, despre care ar putea fi scrise volumeadică romane cu povești.....Acești minunați oameni au fost liantul acestei asociații.....apoi vin pe rând alți și alți....colecționari mai mari sau mai mici moștenitori ai valorilor adunate într-o viață de om....chiar nu poți să te despați oricum de insignesunt precum giuvaerele familiei....și fiindcă tot am ajuns la giuvaer hai sa vedem ce semnificatie ar mai putea avea „salba”A.C.I.R. :

Asociația – A – Altruism - Alternative la petrecerea timpului, la

știință

Colecționarilor – C – Cunoaștere – Colegialitate – Comunitate de simțuri, idei și valori

Insigne – I – Istorie, Întrebări, Inteligență, Intuiție

România – R – Recunoaștere, Renum, Rar, Rustic, Romantic

TOATE ASTEA SUNT OFERITE DE TINECOLECȚIONARULE !

**Aurel Curdov
București**

A.C.I.R. - UN DECENIU DE AFIRMARE ȘTIINȚIFICĂ

Cu aproape 10 ani în urmă, prindea contur în domeniul insignografic un proiect frumos bazat pe un fundament științific, constituirea ACIR. Instituție identitară a colecționarilor de insigne din România, asociația a reprezentat simbioza dintre colecționari și cei care cercetează tainele acestei noi științe.

Ancorat în realități concrete, demersul este unic în România și după spusele unora, chiar în această regiune. A fost poate cel mai important pas pe care comunitatea colecționarilor de insigne l-a făcut pe tărâmul afirmării acestei activități.

De altfel, înființarea ACIR în anul 2009 a consacrat pentru prima dată instituțional insignografia, lansând o nouă perspectivă asupra rolului acestei preocupări în societate.

Dea lungul timpului, insignografia a fost tratată ca o subramură a numismaticii și a fost abordată superficial. Abia în 2009, aceasta se impune ca știință de sine stătătoare făcând ca asociația să se poziționeze ca factor catalizator al comunității colecționarilor de profil.

Prin impunerea termenului de insignografie, dar și prin răspândirea cărților și a diverselor materiale pe hârtie sau în format electronic, ACIR a inițiat o schimbare profundă a percepției asupra insinelor. Mai mult decât atât, din 2009 întâlnirile anuale au loc sub egida congreselor, fapt care impune o anumită rigoare științifică.

Începutul organizării congreselor a fost marcat de câteva puncte interesante: structurarea prezentărilor pe arii de interes și colecții, evidențierea unor evenimente naționale, dar și prezentarea unor insigne de

care lectorii au fost

într-un fel sau altul legați. Ulterior, congresele au căpătat o nouă valență: alături de prezentarea unor insigne tematice, au fost lansate sau prezentate cărți de specialitate, acoperind astfel un vid nemeritat. Marcăm jumătate de secol de activitate insignografică, iar cărțile dedicate exclusiv insinelor sunt extrem de puține!

Un vector, extrem de important în propagarea informațiilor prezentate la congrese îl constituie „Jurnalul Insignografic”. Publicația preia articolele prezentate și le transmite, într-o formulă grafică atrăgătoare, generațiilor viitoare. Printr-o inițiativă laudabilă, ACIR

pune pe situl www.aciro.ro, la dispoziția publicului larg, jurnalele mai vechi, într-o încercare de a populariza fenomenul și de a revedea insigne de mult uitate.

Fără un sprijin concertat din partea autorităților, dar și fără ca ACIR să fi aplicat pentru proiecte publice, congresele au căpătat notorietate încet, dar sigur. Cu ocazia organizării la Bacău a celei de a XLIII-a ediții a reuniunilor colecționarilor de insigne și a celui de al IX-lea Congres, am avut plăcerea

să constat că faima Congresului ACIR a depășit granițele țării: cetățeni ai statelor limitrofe, dar și tineri români care studiază sau muncesc în străinătate au făcut abstracție de distanță și au venit să asiste la prezentarea făcută în plen. Frumoasă experiență, grea responsabilitate pentru cei care coordonează organizarea următoarelor sesiuni!

Alături de actualii membri ai conducerii ACIR, am pus umărul la organizarea unor congrese. Mai mult decât atât, în 2013 cu ocazia organizării evenimentului intitulat „INSIGNIA 45” la Cercul Militar Național, am încercat să forțez

tematizarea manifestării și pe cale de consecință, sesiunea de comunicări a Congresului. Deși inițiativa și-a atins parțial scopul, îmi exprim convingerea că mai devreme sau mai târziu demersul va fi reluat și va înregistra un succes pe măsură.

În calitate de vicepreședinte, personal sau împreună cu alți colegi, am contribuit la promovarea ACIR prin achiziționarea domeniului www.aciro.ro și realizarea unui website, editarea și tipărirea Gazetei Colecționarilor de Insigne, editarea și finanțarea unor premii, organizarea unui Congres, definirea unor

structuri organizaționale clare etc.

Mai sunt multe de făcut. Îmi declar admirația profundă pentru cei care au luptat ca acest fenomen să se perpetueze, dar ne apropiem cu pași repezi de o altă etapă. De noi, cei de azi, depinde dacă vom putea asigura un viitor insignografiei în România!

Îmi exprim speranța că tradiția insignografică preluată acum instituțional prin ACIR să aibă viață lungă și să marcheze prin manifestări și insigne deosebite o valoroasă moștenire ai cărei beneficiari și responsabili suntem cu toții!

Ilinca Ștefania Dina
Șerban Radu Dina
Ec. Ștefan Laurențiu Dina
Vicepreședinte A.C.I.R.
București

A.C.I.R. – UN DECENIU DE REALIZĂRI FRUMOASE

Au trecut 10 ani de la momentul înființării A.C.I.R. perioadă cu multe obiective valoroase îndeplinite. Îmi aduc aminte că la Adunarea generală care a avut loc la Petroșani în data de 19 septembrie 2009 în Sala de marmură, spre surprinderea mea au existat voci, foarte adevărat puține, care vorbeau că asociația nu va rezista nici jumătate de an, dar timpul a trecut, asociația s-a întărit acum cu peste 120 de membri și nu există semne că ea se va destrăma.

Am participat la multe manifestări organizate de A.C.I.R., iar surpriza a fost mare când am văzut pasiunea și totodată coeziunea între colecționari, indiferent de vârstă sau ocupația zilnică, ajungând inevitabil la concluzia că cea mai importantă realizare a conducerii asociației a fost reușita organizării în fiecare an a unei întâlniri de mai mare sau mai mică anvergură. Aceste întâlniri anuale, așteptate cu nerăbdare de toți membrii, constituie liantul care formează legături trainice între colecționari, iar expozițiile colective care

dăinuie de peste patru decenii constituie modul ideal de a ne facem cunoscuți în fața publicului vizitator.

Singurul regret din acest punct de vedere este faptul că la Oradea nu există un colectiv de colecționari care să aducă pasiunea și în Bihor.

S-a înfiripat o colaborare bună și statornică cu președintele asociației, prof. Tiberiu Kelemen, având împreună realizări remarcabile în domeniul confecționării unui număr apreciabil de

insigne – obiectul principal al pasiunii noastre comune.

Un important parteneriat cu conducerea A.C.I.R. l-am avut în anul 2016, când la Băile Felix am organizat cel de-al VIII-lea Congres Național de Insignografie.

Participarea la manifestare a fost numeroasă și rămân cu încrederea că fiecare colecționar a plecat mulțumit de condițiile oferite de Complexul Hotelier „Padiș”, unde s-au desfășurat toate componentele congresului. A fost o premieră în zona noastră și un început frumos.

Acum vor avea loc alegeri pentru un nou colectiv de conducere, care va prelua dificila sarcină de a continua ceea ce s-a început cu un deceniu în urmă. Trebuie să fim conștienți că orice derapaj ar avea efecte greu de prevăzut, care sub nici o formă nu pot fi bune. Conducerea asociației se poate compara cu cea a unei întreprinderi care, dacă nu are idei unitare sau, altfel spus, nu merge pe aceeași mână, nu va avea rezultatele scontate!

Mult succes noii conduceri, înțelepciune și înțelegere deplină între membrii ei, deoarece prevăd că se va trece printr-o perioadă de tranziție dificilă.

În numele personalului care lucrează în cadrul ACCESORII PROD și care realizează numeroase piese apreciate în multe țări europene, dorim membrilor A.C.I.R. sănătate și bucurii în achiziționarea insinelor făcute la Oradea.

**Ing. Silviu Dobraș,
Oradea**

Asociația Colectionarilor de Insigne din România la zece ani de la înființare

Apărute cu mult mai târziu decât monetele și medaliile (abia prin secolul al XVI-lea sau al XVII-lea), insignele, prin frumusețea lor, dar și prin mesajul transmis prin elementele din compoziția lor, au constituit piese de mare interes pentru anumiți colecționari. Odată cu emiterea lor din ce în ce mai des și în număr tot mai mare, s-au constituit colecții deosebite și s-au putut afla, prin intermediul acestor mici însemne, amănunte interesante despre unele evenimente istorice, economice și culturale, despre personalități, despre locuri și despre preocupări ale omului. Asemenea mărcilor poștale și insignele transmit informații variate dintr-o parte a lumii în alta, dintr-o perioadă istorică în alta.

Cu timpul, cei preocupați de colecționarea insinelor au arătat un interes tot mai mare pentru achiziționarea acestor piese, pentru organizarea colecțiilor și pentru prezentarea acestora în diverse ocazii, pe măsură ce au înțeles cât de multe și interesante lucruri dezvăluie aceste picături de metal și culoare.

Chiar dacă, până în prezent, nu se cunoaște momentul emiterii primelor insigne în Țara noastră, anul 1968 reprezintă începutul activității expoziționale în acest domeniu în România, iar colonelul Ioan Dogaru este pionier în organizarea expozițiilor de insigne, prin cea dintâi expoziție de insigne din colecția personală deschisă la Casa Centrală a Armatei din București sub egida Societății Numismatice Române. Acest început a fost urmat de o lungă perioadă de încercări de organizare a colecționarilor de insigne în vederea prezentării colecțiilor personale în cadrul unor expoziții. Abia în anul 1975 s-a reușit, după multe eforturi și deosebită stăruință, organizarea unei expoziții colective de insigne la Petroșani, expoziție care va deveni o tradiție, de atunci și până astăzi, oferindu-se colecționarilor de insigne posibilitatea întâlnirii, în cadrul expoziției colective de insigne, an de an. Pe lângă aceasta s-a desfășurat și o susținută activitate de popularizare a acestui domeniu de colecționare prin asigurarea schimburilor de insigne între colecționari în cadrul târgurilor organizate cu ocazia expozițiilor sau independent de acestea, dar și prin susținerea unor sesiuni de comunicări în cadrul expozițiilor, cu prezentarea unor piese rare, valoroase ca document istoric sau a unor aspecte interesante legate de realizarea unor insigne, de circulația acestora sau de descoperirea lor.

De asemenea, s-au căutat mijloace de atragere a colecționarilor sau a unor eventuali potențiali colecționari prin emiterea de insigne, prin organizarea acestor manifestări în diferite zone ale țării și prin alte mijloace. Cu timpul, zona Văii Jiului și orașul Petroșani, prin Secția Societății Numismatice Române constituită aici, s-a impus ca centru al mișcării insignografice naționale atât prin numărul mare de colecționari de insigne din zonă, cât și prin organizarea celor mai multe expoziții colective de insigne în diverse localități din împrejurimi și prin stăruința arătată în asigurarea continuității acestor manifestări, susținând organizatorii din alte zone ale țării în reușita unor întâlniri atractive. Tot de aici a venit și ideea organizării colecționarilor de insigne din România într-o asociație, idee dezbătută ani de-a rândul în cadrul întâlnirilor, agreeată și susținută de majoritatea colecționarilor, dar neconcretizată din cauza neimplicării reale și directe a cuiva.

În această situație, președintele Secției Petroșani a Societății Numismatice Române, Profesorul Tiberiu Ștefan Kelemen, susținut de câțiva colegi inimoși, în urmă cu zece ani (2008) au decis trecerea la acțiune, demarând procedurile de înființare a Asociației Colectionarilor de Insigne din România (ACIR). După parcurgerea etapelor legale prevăzute, s-a obținut aprobarea oficială de funcționare a

Asociației Colectionarilor de Insigne din România cu sediul la Petroșani, reunind în cadrul ei colecționari de insigne din toată țara.

Activitatea colecționarilor de insigne a continuat și după acest moment deosebit, cu preocupare permanentă pentru îmbunătățirea acestora. În mod concret, pe lângă organizarea anuală a expozițiilor colective de insigne și emiterea unor insigne, impunerea unei sesiuni de comunicări de specialitate cu prilejul fiecărei expoziții colective naționale de insigne și transformarea acestora în Congrese naționale de insignografie precum și editarea revistei de specialitate „Jurnal insignografic” și înscrierea acesteia în rândul revistelor acreditate, prin obținerea codului ISSN, au fost realizări notabile care impun mișcarea insignografică din România în rândul manifestărilor culturale anuale deosebite. S-a insistat și pe atragerea unor colecționari de insigne din alte țări (români sau străini) pentru transformarea acestor expoziții colective și Congrese organizate de Asociația Colectionarilor de Insigne din România în manifestări internaționale sau, cu participare internațională. Până în momentul de față s-au înregistrat câteva prezențe ale unor colecționari din afara țării, dar mai trebuie insistat pentru realizarea acestui deziderat.

Privind în urmă, deceniul care a trecut de la înființarea Asociației Colectionarilor de Insigne din România, poate fi caracterizat ca un timp al căutării celor mai bune soluții pentru susținerea membrilor acestei asociații și încurajarea lor. Mai sunt multe de făcut și depășirea dificultăților financiare se pare că este cheia care va permite o activitate a Asociației Colectionarilor de Insigne din România la înălțimea așteptărilor. Din activitatea de până acum s-a constatat că numai împreună se pot realiza lucruri deosebite. De aceea, conștientizarea acestui fapt de către fiecare colecționar - membru al Asociației Colectionarilor de Insigne din România în parte și disponibilitatea fiecăruia pentru susținerea intereselor comune este garanția unei reușite pe mai departe.

Cu aprecieri deosebite pentru munca și jertfelnicia celor care s-au implicat în demersul organizării Asociației Colectionarilor de Insigne din România și în susținerea frumoasei activități din cei zece ani de funcționare a acesteia, le aducem călduroase mulțumiri și toată recunoștința noastră. Fie ca visul concretizat cu zece ani în urmă să ofere tuturor colecționarilor de insigne de astăzi și de mâine posibilitatea valorificării muncii de colecționare în cadru organizat și alese satisfacții.

Vivat, crescat, floreat!

† G A L A C T I O N

Episcopul Alexandriei și Teleormanului

Președinte de onoare al Asociației Colectionarilor de Insigne din România

ASOCIAȚIA COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA - PRIMII 10 ANI-

Colecționari au fost dintotdeauna în România. Din rândurile acestora s-au separat și organizat colecționarii de monede - numismații.

În anii '70 din secolul trecut s-a constituit, într-o zonă de vest a țării, o parte care, ferindu-se de rigorile Legii patrimoniului din 1975, au continuat pasiunea de colecționar în domeniul insinelor. Așa s-a făcut că în 1975 să se organizeze prima Întâlnire a colecționarilor de insigne din România, la Petroșani.

La Petroșani, datorită mediului, interesului și pasiunii unora, s-a format centrul național al colecționarilor de insigne.

În Valea Jiului întreprinderile și administrația locală au sprijinit organizarea întâlnirilor și reuniunilor anuale, contribuind astfel la realizarea în zonă a celor mai multe inițiative și întâlniri naționale. Astfel că, din cele 43 de întâlniri de până acum, în Valea Jiului au avut loc 25 manifestări (întâlniri, reuniuni și congrese). Ca un fapt deosebit trebuie menționat că acestea au avut loc la Lonea, Petrila, Lupeni, Aninoasa, Vulcan și, bineînțeles, la Petroșani. Alături de colegii din Valea Jiului, manifestări similare, de-a lungul timpului, au avut loc și în orașele: Tg. Secuiesc, Timișoara, Arad, Tg. Mureș, Craiova, Alexandria, București, Oradea și Bacău, ceea ce denotă capacitatea organizatorică în domeniul insignografiei din țara noastră, indiferent de mărimea localităților. Câștigul cel mai mare, însă, este altul: în numeroase orașe s-au format grupuri de colecționari, ceea ce este o realizare deosebită în activitatea noastră.

De asemenea, în ultima perioadă s-au stabilit reguli stricte și clare în privința modului de prezentare a exponatelor; astfel expozițiile naționale au căpătat un aspect unitar.

În anul 2008, în cadrul primului Congres Național de insignografie, la inițiativa profesorului Tiberiu Kelemen, a avut loc un moment remarcabil pentru mișcarea insignografică prin punerea bazelor Asociației Colecționarilor de Insigne din România, care va coordona întreaga activitate în domeniu din țară. Astfel, de la momentul înființării A.C.I.R.-ul a organizat sau a fost coorganizator a 10 congrese. La momentul inaugural din 2008 mulți participanți s-au înscris în asociație, devenind membri

fondatori. Aceștia, timp de un deceniu au participat activ la toate congresele din ultimii ani, au îmbogățit expozițiile colective și au participat la sesiunile de comunicări insignografice.

În această perioadă trebuie remarcată apariția anuală a „Jurnalului insignografic” și, de patru ani, a „Gazetei colecționarilor de insigne din România” - două publicații care se bazează în exclusivitate pe rodul cercetărilor noastre în domeniul insignografic, apărute sub forma unor comunicări.

Remarcăm un număr impresionant de insigne, medalii și plachete realizate de A.C.I.R. și de către Clubul Numismatic „Mihai Eminescu” sub sigla asociației - o colaborare bună, care se cere menționată și popularizată. Concluzionând în câteva cuvinte, activitatea Asociației Colecționarilor de insigne din România, putem spune că este mulțumitoare datorită organizării ireproșabile a întâlnirilor anuale, a unui număr mare de piese emise, care au dus la îmbogățirea colecțiilor personale - scopul fiecărui colecționar. La ceas aniversar dorim asociației și membrilor săi sănătate, viață lungă și multe piese frumoase în colecții.

Costel Giurcanu
Bârlad

ȘI LA VĂLIȘOARA SUNT COLECȚIONARI DE INSIGNE

S-ar putea crede că pasiunea de a studia și a constitui colecții de insigne este o preocupare cu predilecție a populației urbane, dar regula nu este întotdeauna valabilă.

Un exemplu elocvent în acest sens îl constituie formarea unui mic grup de pasionați în Comuna Vălișoara - Județul Hunedoara.

Primele contacte cu insigna le-am avut în anul 1984, când am venit la Petroșani, cu ocazia celei de-a X-a Întâlniri pe țară a colecționarilor de insigne. Atunci am fost însoțit de regretații Vizesi Mihai și Carculea Ioan, doi colecționari care au făcut parte din nucleul în jurul căruia s-a polarizat întreaga activitate insignografică din Deva și zonele limitrofe.

A fost o perioadă frumoasă de acumulări cantitative și calitative de insigne prin faptul că am avut multe de învățat de la veterani, lucruri care ne-au prins bine în formarea colecțiilor și, la vremea potrivită, să pot transmite mai departe din experiența mea.

Datorită profesiei, nu am reușit să prind toate manifestările, dar mai târziu, împreună cu soția, căreia i-am insuflat pasiunea pentru insignă, am reușit în doi să recuperăm o parte din timpul pierdut.

Ziua de 19 septembrie ne-a găsit pe amândoi la Petroșani, bucurându-ne de faptul că putem face parte dintr-o asociație care are ca profil - INSIGNA - obiectul pasiunii noastre de câțiva ani.

Am observat atunci că în asociație mai erau câteva familii precum: Ileana și Ioan Pardos, Eugenia, Ovidiu și Tiberiu Kelemen, Olga și Petru Ninu sau familiile Balif și Remescu. Toți ne-am unit atunci într-o mare familie, liantul fiind INSIGNA!

Am participat la primele congrese care au avut loc la Petroșani, Târgu Secuiesc, la cele două organizate în parteneriat între colegii de la Alexandria și Petroșani și, în această perioadă, ne-am întrebat cu Domnul Primar Ion Rovinar cum se poate organiza o manifestare similară (respectând proporțiile) la noi la Vălișoara.

Momentul cel mai potrivit, posibil pentru o manifestare de acest fel au fost Zilele Comunei.

Astfel, în 2011 zece colecționari din județ (Deva, Petroșani și Vălișoara) ne-am unit într-o expoziție de insigne în curtea școlii, denumită hâtru de către un coleg „EXPOZIȚIA DE PE GARD”, iar denumirea a rămas așa timp de trei ani, după care s-a găsit o locație mai bună - pe Stadionul „Voința”.

Pentru o comună compusă din patru sate împrăștiate pe tot atâtea deluri este o realizare frumoasă!

Avem și alte realizări, precum participarea la congresele naționale cu panouri, în cadrul expozițiilor colective, fiind recompensați cu numeroase premii, care constituie mândria noastră.

De asemenea prin expoziții, singuri sau împreună cu colegii de la Deva, am marcat evenimente istorice sau sportive, primind numeroase diplome și cupe ca semn al valorii exponatelor.

La Tg. Secuiesc, în anul 2010, a fost decernat pentru prima dată Premiul „Floarea de colț”, pentru o familie. Am rămas atunci foarte impresionați că familia aleasă a fost a noastră, a celor doi colecționari de la Vălișoara!

Am descris cele de mai sus în semn de respect pentru activitatea A.C.I.R. de până acum. Ce va fi mai târziu, este greu de prevăzut, deoarece organizarea întâlnirilor sau congreselor viitoare va fi din ce în ce mai grea. Creșterea numărului colecționarilor din asociație (se pare că am trecut de 120 de membri), în consecință va fi mai mare numărul participanților la reuniuni, va crește numărul de insigne din expozițiile colective, așa că trebuie săli din ce în ce mai mari și sigure! deci cerul noii conduceri a asociației este foarte întunecat, pentru că se impun hotărâri radicale și nepopulare!

Pentru tot ceea ce a făcut asociația pentru ca noi să fim mulțumiți și să ne întâlnim în fiecare an, îi suntem recunoscători și rămânem cu speranța într-un viitor sigur și frumos!

Mariana-Cornelia Huh
Dorel Huh
Vălișoara - Hunedoara

ACIR, O FAMILIE FRUMOASĂ

În urmă cu un deceniu a luat ființă, în Municipiul Petroșani, Asociația Colectiona-rilor de Insigne din România.

Înființarea asociației în Valea Jiului vine ca urmare firească a mai multor evenimente care au avut loc aici, precum prima Întâlnire a colecționarilor de insigne din România (2-3 august 1975), rod al unei bune colaborări dintre regretații ing. Dula Aurel, col. (r) Dogaru Ioan și Milovan Pavel; a urmat ridicarea modestelor întâlniri la nivelul reuniunilor - formă organizatorică superioară, cu toate implicațiile sale.

În septembrie 2009, tot la Petroșani, are loc primul Congres Național de insignografie, eveniment care a coincis cu momentul înființării A.C.I.R.

Tot în premieră amintim apariția la Petroșani, în anul 2003, a „Jurnalului insignografic” - singura publicație în domeniu din țara noastră, rod al muncii unui grup de colecționari din Petroșani.

Principalul scop al asociației este menținerea întâlnirilor anuale în diverse orașe ale patriei și mediatizarea foarte bună a pasiunii pentru INSIGNE.

Din câte cunosc, în ultimii ani, în afară de Petroșani, congrese au avut loc la București, Târgu Secuiesc, Băile Felix și la Bacău, manifestări însoțite de expoziții spectaculoase, apreciate de publicul vizitator.

Foarte interesantă mi s-a părut organizarea, la Petroșani, a două congrese în parteneriat cu colecționarii de la Alexandria, manifestări de un real succes, un model care ar putea fi urmat și în alte părți.

Activitatea A.C.I.R. din cei zece ani de existență este bună, aducând în colecțiile personale numeroase insigne și plachete frumoase, organizarea unor expoziții spectaculoase și a sesiunilor de comunicări insignografice (mai puțin cunoscute) și multe alte manifestări culturale care evocă istoria națională, un motiv în plus ca preocupările celor din asociație să fie sprijinite pe diverse căi legale.

La un deceniu de la înființarea A.C.I.R. dorim mult succes colecționarilor din cadrul asociației, să ne încânte privirile și pe viitor cu piesele frumoase pe care le expun cu multă mândrie.

Tuturor un călduros LA MULȚI ANI!

Dr. ing. Jr. TIBERIU IACOB RIDZI
Primarul Municipiului Petroșani

A.C.I.R. LA UN DECENIU DE ACTIVITATE PRODIGIOASĂ

Asociația Colectionarilor de Insigne din România cu sediul la Petroșani, organizație nonprofit cu personalitate juridică, din 2009 a realizat un salt calitativ prin manifestările organizate ale colecționarilor de insigne; situându-se la un nivel foarte apreciat de toată lumea, mai ales datorită preocupării conducerii de la Petroșani care, cu mult efort, a realizat și în ultimii 10 ani acest deziderat.

Acordarea premiului „Floarea de colț”, a mobilizat colecționarii spre ridicarea calitativă a colecțiilor de insigne expuse și a lucrărilor prezentate în cele nouă Congrese, totodată și condițiile de expunere și prezentare în general s-au îmbunătățit semnificativ.

Primul catalog al insinelor românești de fotbal, conceput de regretatul ing. Dula Aurel (acesta fiind și coinițiatorul întâlnirilor pe țară ale colecționarilor de insigne); apare în condiții grafice mixte, primare (insigne desenate), lucru continuat și de regretatul Milovan Pavel, într-un mod mai elaborat și mai extins.

Afișul tipărit cu titlul „Prima expoziție de insigne românești și străine” este pus în circulație de regretatul col. (r) Dogaru Ioan în data de 24. III. 1968 la CCA (Casa Centrală a Armatei) din București, cu ocazia vernisării expoziției itinerante de insigne ce a trecut pe la Bacău, Brașov, Iași, Constanța și înapoi la București unde ciclul este închis de expoziția de la Palatul Copiilor. Cu aceeași ocazie, a vernisării expoziției de la București, a fost pus în circulație pe lângă Programul-Catalog al expoziției, și plicul filatelic „Prima expoziție de insigne Românești”. Ulterior, regretatul col.(r) Dogaru Ioan va scoate o serie de cataloage numismaice de monede, ordine și medalii, dar și de insigne.

În 1985 apare „Informația Colecționarului de insigne”, caiet redactat trimestrial de domnul Octavian Dogariu și care are patru numere tipărite la I.I.S. „Arădeanca”.

„Jurnalul insignografic” cu apariție anuală acum are un aspect și o formă plăcută, conținând lucrările prezentate la Congresul colecționarilor de insigne, majoritatea cu tentă istorico- patriotică, de fapt mesajul pe care îl poartă insigna prin simbolul imagistic, grafică și aspecte din manifestările insignografice din țară, iar pentru tehnoredactare trebuie să le mulțumim celor doi împătimiți, domnul președinte Tiberiu Kelemen și domnul secretar, Dumitru Ioan Pușcașu; de asemenea și celorlați realizatori ai „Jurnalului insignografic”.

Literatura specifică colecționarilor de insigne în ultima perioadă a luat avânt, astfel au fost tipărite până în prezent 11 volume cu tematica insigne și medalii după cum urmează: domnul Radu Tabără (trei volume); domnul Constantin Ciurea (două volume); coautorii, domnii Tiberiu Kelemen și Dumitru Ioan Pușcașu (două volume); domnul Marcel Ilieșe (un volum); coautorii, domnii Mihai C.V.Cornaci și Coriolan Chiricheș (un volum); coautorii, domnii Adrian Lazăr și Bogdan Stambuliu (un volum); domnul Pardos Ioan (p.m.) (1volum - „Catalogul colecției de insigne Nicu Tudor - tematica fotbal”).

Să nu uităm că la primele întâlniri ale colecționarilor de insigne s-au făcut premieri pe baza unor jurii ad-hoc și ulterior jurii de cunoscători; totuși au apărut unele comentarii ale orgolioșilor colecționari și s-a trecut la acordarea diplomelor de participare (egalizându-se panourile expuse), iar tematicile au fost la libera alegere; poate și pentru organizatori a fost mai ușor, fapt ce a făcut să apară

panouri cu idee de insignă în general, dar totuși în ultima perioadă numărul colecționarilor care ridică valoarea exponatelor prezentate la diverse tematici a crescut.

Regulamentul Întâlnirii pe țară a colecționarilor de insigne din România (inițiat de subsemnatul în

anul 1982) a fost aprobat la adunarea generală din 12-13 octombrie de la Târgu Mureș și s-a aplicat în mare parte, astfel că expoziția-concurs de insigne a devenit tot mai frumoasă, aspectuoasă, dovedindu-și rolul istorico-patriotic, remarcând realizările din timpurile trecute și contemporane, iar Congresul a devenit o tribună de etalare a cercetării mesajului insignei ca obiect de artă și argument istoric.

Așteptăm ca titlul de „COLECȚIONAR EMERIT” acordat de către A.C.I.R. să ridice și mai mult nivelul

de cercetare al insignei ca argument în metal (și alte materiale), completând cultura noastră trecută și prezentă prin insignografie în următorii ani.

PROPUNERI

a) Adaptarea Regulamentului Asociației Colecționarilor de Insigne din România, la noile condiții impuse de Congres și Expoziția colectivă.

b) Revenirea la vechile sisteme de premiere pe tematici stabilite de A.C.I.R. și organizator; pentru stabilirea câștigătorului Cupei (transmisibile) a Colecționarilor de insigne; a marelui premiu al expoziției, premiul publicului, premiul pentru studiu insignografic, premii ale sponsorilor și ale organizatorilor.

c) Fiecare membru cotizant A.C.I.R. să achiziționeze un exemplar din „Jurnalul insignografic” pentru o mai bună informare, plătindu-l împreună cu cotizația.

d) Contribuția bănească a participanților la Congres și Expoziția colectivă să fie de minim 100 lei.

e) Donațiile către A.C.I.R. de la persoane fizice sau firme să fie evidențiate.

f) Folosirea mai eficientă a mijloacelor masmedia, televiziune, radio, presă, afișaj etc.

g) Publicarea pe site-ul asociației a „Jurnalului insignografic”.

h) Propun ca în anul 2018, titlul de „COLECȚIONAR EMERIT” să fie acordat domnului Tiberiu Kelemen și domnului Dumitru Ioan Pușcașu, căci merită cu prisosință.

Ilin Milan
Vicepreședinte A.C.I.R.
Timișoara

AMINTIRI...AMINTIRI

În luna februarie 2017 s-au implinit 55 de ani de când marele fotoreporter Ion Mihaică de la ziarul „Sportul popular” și revista „Fotbal”, în drum spre Iași a oprit la noi la Focșani și mi-a dăruit un fanion mare de mătase cu 42 de insigne . Din acel moment am prins dragoste pentru insignografie. În toată această perioadă m-am străduit să îmbunătățesc colecția, să găsesc metode de a le așeza pe tematici și țări, a le păstra în condiții foarte bune, fără a se deteriora.

Toate acestea au fost încununate când am devenit membru al A.C.I.R.- Asociația Colectionarilor de Insigne din România, la îndrumarea domnului Mihai Cornaci, cu care colaborez de 40 de ani – din iunie 1977 – având prilejul să-l cunosc la telefon, în urma unui anunț în ziarul „Scânteia” prin care se aducea la cunoștință că filiala din Botoșani a emis o medalie și eu doream să o achiziționez pentru colecție. Domnia sa a binevoit să-mi trimită medalia prin poștă, astfel a început o prietenie sinceră și frumoasă bazată pe respect reciproc.

moment coincid.

Apoi am reușit să ne întâlnim și să-mi dau seama de personalitatea domniei sale (domnul Tiberiu Kelemen) care, prin implicarea dumnealui în cele mai mici amănunte și cu sacrificii foarte mari, reușește de fiecare dată (în colaborare cu organizatorul-gazdă) să organizeze la un nivel superior toate expozițiile și congresele de insignografie, indiferent de locul lor de desfășurare .

Cu multă plăcere am constatat colaborarea fructuoasă dintre domnul Tiberiu Kelemen și domnul Dumitru Pușcașu care, împreună, realizează în fiecare an „Jurnalul insignografic” și tot împreună lucrează la crearea de noi modele de insigne ACIR , acestea fiind așteptate de colecționari în fiecare an cu mare interes la întâlnirile noastre anuale.

Doresc să semnaliez încă odată, deoarece consider necesar, o problemă care îi frământă pe colecționari: apariția și proliferarea în număr tot mai mare a pieselor contrafăcute sau a falsurilor. Ele au apărut și există, problema se pune tranșant: le acceptăm sau le respingem ? Ele apar la burse, unde se pun în circulație, au apărut pe panouri, sunt „admirate” în expoziții iar noi ne mândrim cu ele, crezând că sunt rarități. Este o situație care se cere a fi rezolvată de conducerea ACIR.

În ultimii 20 de ani, fiica mea Ivan Alexandra Mihaela (care a devenit și ea membru A.C.I.R. după ce m-am înscris eu în asociație), crescând, privind, admirând, studiind și căpătând gustul de a colecționa și studia, din toate punctele de vedere , fiecare piesă achiziționată. Împreună am participat la expozițiile și congresele naționale - fiecare cu tematicile și panourile lui.

Dorim, la ceas jubiliar, viață lungă asociației, în jurul căreia s-a coagulat și consolidat mișcarea insignografică din țara noastră.

LA MULȚI ANI A.C.I.R. !

Ivan Alexandra Mihaela – Marea Britanie
Ivan Silviu Mihai – Focșani

QUO VADIS - A.C.I.R.?

Aștern pe hârtie câteva din gândurile și frământările mele, încercând, dacă voi reuși, să fac abstracție de faptul că, prin vrerea Dumneavoastră, conduc de 10 ani această asociație sau de faptul că sunt coordonatorul de la înființare al „Jurnalului insignografic” - singura revistă de profil din țară, apărută la Petrila-Lonea în anul 2003.

Ambele calități atrag doar reproșuri atunci când lucrurile nu decurg așa cum cred unii, respectiv totul pare normal când există realizări pe placul fiecăruia.

Sincer, cred că încă nu s-a născut acel om care să nu dorescă un progres, o îndreptare spre mai bine sau mai frumos, dar spre regretul tuturor, toate acestea își au prețul lor!

Dacă acest cost se putea achita relativ ușor până în anul 1989, după evenimentele din anul în cauză situația s-a schimbat în mod radical! Nu putem compara în permanență ce a fost de exemplu în 1980 cu ceea ce se poate realiza acum. Trebuie să știm că relațiile sau „pilele” se opresc în fața unui singur cuvânt care, din păcate, are un efect devastator -BANII-

Fără să fac referiri directe, deoarece într-un moment festiv nu este cazul, dau un singur exemplu care poate fi edificator.

În urma hotărârii Adunării generale din mai 2014, contribuția anuală a fost ridicată de la 24 la 30 lei, deci de aici se pot încasa, dacă toți își achită conștiincios cotizația (și nu este cazul întotdeauna), 3.600lei, asociația fiind compusă acum din 120 membri.

În urmă cu trei ani s-a instituit o taxă de participare de 50 lei la manifestările noastre anuale, deci dacă participă aproximativ 80 de colegi, se colectează 4.000 lei , în total 7.600 lei .

Costurile la care s-au ridicat ultimele congrese au fost de 40.000 lei. Chiar și cel mai slab contabil s-ar cruci în fața celor două cifre, punându-și întrebarea : de unde și până când?

Lucrurile nu pot continua așa, iar noua conducere va trebui să se aplece foarte serios asupra problemei în cauză.

Anul trecut, la Congresul de la Bacău, conducerea A.C.I.R. a fost criticată, pe bună dreptate, pentru faptul că nu avem un cont bancar și un cenzor.

Acest lucru a pus pur și simplu în pericol realizarea manifestării! Este adevărat, am greșit din punct de vedere al reglementărilor financiare. În consecință, după numirea unui casier, la data de 23.06.2017

a fost deschis la CEC Bank Petroșani un cont care a fost alimentat cu suma de 1.164,50 lei, bani ce se află în gestiunea președintelui A.C.I.R..

În acest cont vor fi depuse cotizațiile și alte venituri ale asociației, dacă ele vor exista.

Încercăm să găsim și un cenzor, care, la următorul congres, să prezinte un raport complet și competent asupra situației financiare a asociației.

Cu cele de mai sus, am terminat, să spunem, lamentările în domeniul financiar, domeniu care, de altfel, este unul extrem de sensibil și așa va rămâne.

Una din primele acțiuni care trebuie să stea în atenția noului organ de conducere este cea a aducerii la zi a Statutului asociației cu toate modificările survenite în ultimii ani, deoarece multe din hotărârile luate de adunările generale au fost trecute în Regulamentul de ordine interioară. Acest Regulament, exact ca și Statutul va trebui adus la cunoștința membrilor A.C.I.R. prin metoda deja cunoscută, el fiind publicat în „Jurnalul insignografic”, deoarece cunoașterea regulamentului este un factor important în activitate.

Nu impunem un „regim cazon”, dar o asociație care are în componență 120 de membri este necesar să se conducă după reguli bine stabilite, cunoscute și aplicate de fiecare.

După un deceniu de la înființare, putem spune că a trecut perioada boemă, de pionierat, când fiecare făcea ce îi trecea prin cap, de multe ori în defavoarea bunului mers al asociației și a interesului colectiv.

Spre regretul nostru, datorită încălcării prevederilor statutare actuale, ne-am despărțit deja de mai mulți colegi, lucru foarte neplăcut pentru noi.

În „Jurnalul insignografic” am prezentat în cele 17 numere apărute până acum, numeroase articole pe care noi (și aici mă refer la micul colectiv de redacție), le-am considerat interesante și sperăm că au contribuit la completarea cunoștințelor noastre în domeniul insignografic. Majoritatea articolelor au venit de la Dumneavoastră, lucru pentru care vă mulțumim.

Am rugat, cu diferite ocazii sau în fiecare prefață a revistei, să veniți cu idei sau propuneri despre ce ați dori să cuprindă revista sau, dacă nu, să renunțăm la apariția ei.

În timp, noi am încercat să introducem diverse rubrici noi precum: Apariții editoriale, Seniorii insignografiei românești, Remember și multe altele, dar nu am primit nici o reacție - nici pozitivă, nici negativă - , iar în această situație pur și simplu nu știm încotro ne îndreptăm!

În nume personal, mulțumesc colegilor din colectivul de redacție: redactor și tehnoredactare Dumitru Ioan Pușcașu, fotografiilor Gheorghe Boér, Gheorghe -Alexandru Turi și Mihai Livadariu.

De asemenea mulțumiri colaboratorilor care ne-au trimis articole interesante și îi rugăm să nu ne uite pe viitor!

Încă din primele zile de activitate a Comitetului de conducere operativă (atunci în componența fiind prof. Tiberiu Kelemen, Ioan Pardos și Dumitru Pușcașu) a luat în discuție crearea unui sistem de stimulare a membrilor A.C.I.R. cu realizări deosebite.

S-a discutat despre renunțarea la premiul „Floarea de colț”, iar în anul 2009, în cadrul primului Congres Național de insignografie, urma să fie ultimul în care s-ar mai fi acordat acest premiu. La ora respectivă erau 10 membri A.C.I.R. care primiseră deja premiile în discuție decernate de Secția Numismatică Petroșani, precum și Secția Numismatică de la Brașov.

După o analiză atentă, s-a renunțat la idee, deoarece criteriile de acordare și simbolurile premiului coincideau cu noile pretenții ale A.C.I.R., deci premiul a fost acordat în continuare, ultimul fiind înmănat în 2016 la Băile Felix. Au beneficiat de acest premiu 57 de colegi.

În anul 2014, la cinci ani de activitate, Comitetul de conducere operativă a hotărât instituirea Diplomei și insignei de onoare A.C.I.R. Insignele jubiliare au fost înseriate de la 1 la 24 și le-au fost înmânate celor mai activi membri ai asociației.

În anul 2015, după îndelungi discuții cu toți colegii din țară, s-a propus de către Comitetul operativ și aprobat de Adunarea generală, înființarea onorantului titlu de „Colecționar emerit”, unde au fost aprobate și criteriile de acordare.

Primele două titluri au fost acordate în 2017, la Bacău.

Ideea inițială de înființare a titlului a aparținut secretarului asociației, Dumitru Pușcașu.

Tot la Bacău au fost acordate, de către Clubul Numismatic „Mihai Eminescu” (președinte, ec. Ștefan Dina), primele trei premii „Floarea de colț”, în variante pentru copii. Premiul constă dintr-o diplomă și o insignă deosebită - una dintre cele mai reușite din ultima perioadă, rod al colaborării dintre ec. Ștefan Dina și Constantin Dumitrescu. Felicitări sincere!

Spre regretul nostru, premiile, recompensele sau titlurile acordate nu au trezit nici pe departe reacția la care ne așteptam, au fost luate ca un fapt obișnuit, fără prea mare importanță.

Am avut o deosebită colaborare cu domnul ing. Șilviu Dobraș, manager ACCESORII PROD Oradea. Prin intervenții discrete și dezinteresate am fost readuși, în repetate rânduri, pe „linia de plutire”, lucru aproape necunoscut de membrii asociației. Îi mulțumim în numele tuturor Domnului ing. Șilviu Dobraș.

Tot anul trecut, Adunarea generală a aprobat, se pare în lipsă de cunoștință, o reducere a mandatului Comitetului de conducere - președinte, prim-vicepreședinte, cei patru vicepreședinți (pe zone geografice), secretarul și casierul - de la cinci ani la trei ani. Personal consider ideea neavenită și contraproductivă. Lămuriri suplimentare în acest sens voi prezenta cu altă ocazie, dacă va fi necesar!

Aprețăm inițiativa Domnului ec. Ștefan Dina care, într-un efort singular, tipărește de patru ani „Gazeta colecționarului de insigne” - o publicație care vine să completeze „Jurnalul insignografic”. Printr-o grafică frumoasă, colorată ca să atragă privirea, „Gazeta” a devenit un element așteptat cu nerăbdare de toți colegii.

Regretul nostru este că „Jurnalul” și „Gazeta” -două publicații de profil- au doar o apariție anuală. Dacă am putea avea apariții semestriale, ar fi o realizare deosebită, dar iar ne lovim de eterna problemă a achitării celor tipărite și ajutorul destul de neconvingător al colegilor în dorința de a publica unele articole.

Am primit critici, poate meritate, că în deceniul de funcționare a A.C.I.R.-ului au fost emise puține insigne - obiectul pasiunii noastre - iar acestea nu s-au încadrat întotdeauna în cele mai căutate tematici dorite de colecționari.

În cei 10 ani au fost bătute sau turnate 35 de piese care includ în compoziția grafică sigla asociației și 10 medalii sau plachete.

Și în acest caz, precum cel al articolelor din „Jurnal”, am cerut părerea colegilor, deoarece nu putem emite la nesfârșit insigne cu efigia poetului nepereche, oricât de căutate ar fi ele!

S-au făcut numeroase propuneri ca să constituim un fond de rulment de 4.000-5.000 lei, pe care să-l folosim în confecționarea unor piese, vânzarea lor și reluarea baterii altor insigne. Am observat, însă, cu regret că la Bacău a fost refuzată până și achiziționarea insinelor care au marcat congresul sau cele cu efigia părintelui insignografiei românești, Col (r) Dogaru Ioan, mai ales că manifestarea a fost dedicată memoriei Domniei sale. În consecință văd puțin probabil că în curând vom putea realiza ceva palpabil în acest sens!

Sunt numeroase tematici interesante precum aviația, vânătoarea, turismul etc. care pot fi abordate, trebuie să ieșim odată din apatia în care ne aflăm la ora actuală, deoarece este păcat de fiecare lună care trece fără ca noi să facem ceva, culmea, în interesul nostru și al pasiunii care ne-a unit în asociație.

În luna iulie 2017, în urma unei colaborări cu o persoană influentă din Valea Jiului, am reușit să emităm, într-un tiraj mic (40 exemplare), trei insigne având tematici diferite - politică, religie, istorie - toate având pe ele înscrisă sigla A.C.I.R..

Este o încercare a Comitetului de conducere operativă de a realiza fonduri, ca în anul 2018 să reușim baterea altor insigne.

Poate așa vom urni din loc colegii și-i vom scoate din letargia în care se complac în prezent.

Poate noua conducere va găsi o cale mai inteligentă de a aborda unele probleme care ne-ar aduce numai avantaje.

Comitetul de conducere operativă este compus din președinte, prim-vicepreședinte și secretar (nu înțeleg de ce alții ar dori să schimbe această denumire), întrucât acesta ia hotărâri între două adunări generale în probleme curente, care nu suferă amânare, hotărârile sunt duse și validate de Adunarea generală; așa s-a procedat până în prezent. Dacă, însă, se dorește o altă variantă, va trebui să ne gândim ce vom face deoarece intervalul de timp între cele două adunări generale este unul lung și apar numeroase lucruri neașteptate, care se cer rezolvate, deci la alegerea noului comitet de conducere cel puțin trei persoane nominalizate trebuie să domicilieze în același oraș, deoarece altfel acestea nu au cum să se întâlnească atunci când situația o impune!

Au trecut 10 ani, timp în care s-au produs unele schimbări în structura conducerii asociației. Spre regretul nostru ne-au părăsit, trecând la cele veșnice, col (r) Dogaru Ioan, președinte de onoare al asociației, Pardos Ioan, prim-vicepreședinte, care pe lângă faptul că a fost un bun organizator, a stat în permanență alături de mine ca un bun prieten. Acum, după mai mulți ani de când ne-a părăsit, Consiliul Local și Primăria Municipiului Vulcan, într-un frumos gest reparator, i-au acordat post-mortem lui Pardos Ioan, la data de 29 iunie 2017, titlul de „Cetățean de onoare” „pentru contribuția deosebită la viața culturală și civică a Municipiului Vulcan”.

Doresc, în încheiere, să precizez că prezentul articol nu este o „Dare de seamă asupra activității Comitetului de conducere” sau un „Raport de activitate”.

Cele relatate sunt doar unele gânduri și recomandări pentru ca noul organ de conducere să abordeze cu multă seriozitate și în cele mai mici amănunte problemele, deoarece asociația care a fost construită cu multe eforturi se poate năruie în urma unor acțiuni nechibzuite.

Tuturor din noua conducere succes, mult curaj și înțelepciune!

QUO VADIS, A.C.I.R. ?

Prof. Tiberiu Kelemen
Președinte A.C.I.R.

LA ANIVERSARE

Deși multe amintiri sunt proaspete, din păcate nu îmi amintesc primii pași ai colecționării insinelor. Probabil în școala gimnazială, când eram stimulat cu câte un mic însemn metalic, am început să strâng diverse insigne și monede, dar, fără îndrumarea necesară, pasiunea s-a stins. Imi amintesc însă, că în jurul anilor 2000 (... când nu mai eram copil), am început colecționarea de insigne cu o tematică ce și acum este “piatra de temelie”, respectiv insignele pionierești.

Contactul cu prieteni colecționari de insigne din alte zone ale țării m-a ajutat să descopăr în 2010, o asociație aflată la început de drum, dar cu un colectiv sufletist și cu o mare experiență în spate.

Primul contact cu Asociația Colecționarilor de Insigne din România, a fost la Târgu Secuiesc, la Congresul din 2010. Este drept, că am fost doar un simplu vizitator, dar am fost plăcut impresionat de cadrul expozițional, de dăruirea organizatorilor și a conducerii, de sclipirea din ochii colegilor, atunci când îți prezentau un exponat, dar și de faptul că despre un mic însemn metalic se pot spune atât de multe cuvinte. Această vizită a fost unul din factorii ce m-au influențat să îmi doresc să devin membru al asociației, fapt concretizat în 2013.

În perioada 2010-2013, am observat că unul din minusurile asociației era lipsa de promovare, singura sursă de informare fiind „Jurnalul insignografic”. Dar, am văzut o mare deschidere din partea unor colegi, când în 2013, asociația a intrat în spațiul Word Wide Web, cu o pagină dedicată congresului din București. Cu această ocazie, la îndemnul d-lor Stefan Dina și Radu Tabară, se schitează prima pagină dedicată exclusiv asociației, pagina www.aciro.ro fiind on-line în primăvară anului 2014. În același an, văzând impactul rețelelor de socializare, am avut primele discuții referitoare la promovarea asociației pe facebook. Deoarece conducerea asociației și-a dat acceptul, în anul 2015, imaginea ACIR a fost promovată pe facebook, prin pagina: www.facebook.com/aciro.ro/ dar și prin modificarea paginii web. Pagina internet și facebook, alături de „Jurnalul insignografic”,

contribuie în mod direct la promovarea manifestărilor asociației, dar și la prezentarea noilor emisiuni insignografice. Bineînțeles că mai este mult de muncă, dar cu sprijinul colegilor se vor putea obține și imaginile de arhivă, pt completarea unor goluri din istoricul asociației.

Un mare plus văzut în perioada de la primul contact, a fost implementarea și uniformizarea standardelor panourilor expoziționale. Deși la început, unii membri au privit cu reticență implementarea standardelor, acestea au ridicat cota de valoare a expozițiilor. Ca și părere personală, următorul pas firesc ar trebui să fie reintroducerea tematizării expozițiilor. Prin acest lucru ar apărea spiritul de competiție și ar aduce multe elemente de noutate în panourile expuse și prin punerea accentului pe calitate.

De asemeni, ținând cont că întâlnirile au fost ridicate la rangul de congres, un mare câștig ar fi ca programul să nu suprapună perioada prezentării comunicărilor cu cea a schimbului obiectelor de colecție.

În cei zece ani de activitate, asociația a învățat, asemeni unui copil, să meargă pe cont propriu, să vorbească și să se prezinte, dar și-a asumat și micile erori. Meritul a fost în proporție covârșitoare al conducerii ACIR, dar și al celor care au crezut și au sprijinit manifestările organizației. Si aici vorbim de colaboratori, sponsori, diverse organizații, dar și susținători sau membri pasionați. Din punctul meu de vedere, următorul deceniu, va fi unul al creșterii și al maturizării. De aceea cred că titlul “Colecționar emerit”, nu a fost o alegere întâmplătoare ...

**Iulian Lipovanu
Iași**

VIN CU MULTĂ PLĂCERE LA COLEGII DIN ROMÂNIA

Am venit pentru prima dată în România în 1990, la Timișoara, unde am luat contact , în premieră, cu lumea colecționarilor din țara dumneavoastră. Anii au trecut și în ultima

perioadă, împreună cu prietenul meu Ilin Milan, care îndeplinește și rolul de interpret, am fost la București, Petroșani, Tg. Secuiesc, Băile Felix și Bacău.

Au fost momentele când am făcut cunoștință cu modul de organizare a asociației.

În anul 2014, la

Petroșani, după o matură chibzuință și emoție, m-am înscris în Asociația Colecționarilor de Insigne din România, moment deosebit pentru mine; spre surprinderea mea, am fost primit cu brațele deschise de către președintele asociației, domnul profesor Tiberiu Kelemen și de către toți de acum colegi, de parcă am fi fost prieteni de o viață și ne-am întâlnit după o lungă despărțire.

Am fost rugat să împărtășesc din experiența mea în domeniul insinelor turistice și am publicat, tot cu ajutorul colegului Ilin Milan, două articole în revista asociației - „Jurnal insignografic”, o revistă de ținută, căreia îi doresc o lungă perioadă de apariție, spre binele colecționarilor de insigne din România.

Sper și doresc o activitate mai intensă în cadrul asociației, dar comunicarea pune probleme serioase.

La ceas aniversar vă doresc, atât în limba mea maternă
„NA NOGAIA LETA”
 și a dumneavoastră, tradiționalul:
„LA MULȚI ANI!”

Dr. Slobodan Miatović
Pancevo - Serbia
 (Traducere Ilin Milan)

A.C.I.R. - O ASOCIAȚIE CU REALIZĂRI FRUMOASE

Fiind colecționar de insigne de ceva timp, mai exact din 2013, când am avut prima participare la o manifestare națională de insignografie, respectiv la al V-lea Congres Național la Cercul Militar Național, ocazie când i-am cunoscut pe cei mai importanți colecționari din țară, (pe mulți îi știam de la alte întâlniri numismatice) și văzând expoziția de insigne care a însoțit lucrările congresului și care tapeta pereții „Galeriei artelor”, am fost încântat de diversitatea, frumusețea și valoarea documentar-istorică a insinelor.

Acest prim contact a fost declicul care m-a determinat să mă înscriu în Asociația Colecționarilor de Insigne din România, iar pe lângă colecția de medalii să dezvolt și să o îmbogățesc și pe cea de insigne. Pe urmă am participat, în calitate de membru și expozant, dar și prezentând comunicări pe teme insignografice la congresele și expozițiile din anii 2015 de la Tg. Secuiesc și 2016 de la Băile Felix.

Pentru a cunoaște istoricul activității insignografice din țară am lecturat cu mult interes volumul celor doi colegi - prof. Tiberiu Kelemen și Dumitru Ioan Pușcașu „Patru decenii de activitate insignografică românească” - o lucrare bine documentată, un adevărat ghid pentru

colecționarii care se află la începutul dificilului drum de acumulare cantitativă și calitativă a pieselor care vor constitui baza viitoarei colecții.

În cadrul sesiunilor de comunicări am auzit lucrări interesante, confirmând astfel faptul că insigna este purtătoarea unui crâmpiei din istoria națiunii, care se cere a fi cercetată cu atenție.

A fost o mare onoare pentru mine să-l cunosc pe col. (r) Dogaru Ioan (28.XI.1922-14.VII.2011), fiu al Municipiului Bacău, om de mare valoare considerat de colecționari ca fiind părintele instituțional al insignografiei românești, numismat, artist plastic, autor al mai multor studii și articole de specialitate valoroase.

În scurtul răstimp de când fac parte din A.C.I.R. am avut o bună colaborare cu colectivul redacțional al „Jurnalului insignografic” și cu cei care conduc asociația, în special cu dl. prof. Tiberiu Kelemen - un colecționar valoros care, după cum am observat, își dedică viața la ora actuală bunului mers al asociației.

Momentul festiv de la Băile Felix (2016) a constituit un fapt deosebit când, după cuvintele de apreciere și mulțumire adresate organizatorilor, am anunțat că... „în luna mai 2017 ne vom întâlni la

Bacău, unde se va desfășura al IX-lea Congres Național de insignografie și a XLIII-a Expoziție colectivă de insigne din România”.

Manifestarea va fi organizată în premieră pe plaiuri moldave, având ca organizatori pe subsemnatul și pe colegul de pasiune, prof. dr. Aurel Stanciu. Astfel ne-am „aruncat singuri mănua” dar, având experiența organizării și a altor manifestări, credeam într-o reușită. Fiind o acțiune organizată în premieră la Bacău, în semn de respect am considerat ca aceasta să fie dedicată memoriei col. (r) Dogaru Ioan. În acest sens am cerut și părerea președintelui A.C.I.R., dl. prof. Tiberiu Kelemen care după o rapidă consultare cu colegii din Colectivul de

conducere operativă, ne-a dat acceptul, cu rugămintea ca pe toate materialele scrise să apară mențiunea: „Manifestare dedicată întemeietorului insignografiei românești, col. (r) Dogaru Ioan, originar din Bacău”, ca tână generație să cunoască valorile celor care au pus bazele insignografiei românești.

După evenimentul de la Bacău și discuțiile care au avut loc, s-au desprins câteva idei pentru organizarea manifestărilor viitoare.

Pentru stimularea colecționarilor propun ca pentru fiecare expoziție să se stabilească din timp una sau două teme jurizabile, urmând ca după analizarea acestora să se acorde premii, iar cei care nu se expun în cadrul tematicilor respective, să primească diplome de participare.

Nu vād ca cineva să poată parcurge în timp util întreaga expoziție care cuprinde aproximativ 15.000 de insigne și să dea un verdict corect !

O altă problemă o reprezintă faptul că aceste mega-expoziții funcționează prea puțin, iar publicul, în special copiii, nu au timpul necesar să le viziteze. În acest sens aș propune păstrarea expozițiilor cel puțin două săptămâni, în acest fel putându-se face o bună mediatizare insignografiei, atragerea de noi colecționari, studiul și păstrarea acestora. Este o propunere rezultată în urma ecurilor de după expoziția colectivă de la Bacău și ni se pare interesantă, realizabilă și benefică.

Rămâne de rezolvat problema deosebit de spinoasă a returnării exponatelor. Acest lucru s-a putut rezolva la filatelie, poate se va rezolva și la noi.

La ceas aniversar pentru A.C.I.R. îi doresc: „La cât mai multe aniversări, activitate de substanță, creșterea numărului de membri, mai ales prin atragerea copiilor și tinerilor!”

LA MULȚI ANI A.C.I.R.

**Prof. Vilică Munteanu
Bacău**

PRINTRE COLECȚIONARI, ȘI NOI, COLECȚIONARIII DE INSIGNE...

Pasiunile sunt la fel de diverse , ca și oamenii care le au. Printre oamenii cu pasiuni, ne regăsim și noi, colecționarii, care printr-o activitate pusă sub semnul rigorii și tenacității, cu perseverență, zbatere și cheltuirea unor importante resurse materiale, reușim să realizăm diverse colecții care ne reprezintă. Un colecționar adevărat se regăsește în pasiunea lui și trăiește sentimentul împlinirii atunci când colecția sa este văzută și stârnește interesul celor din jur.

Printre colecționari, și noi, colecționarii de insigne...

Personal, am colecționat la început doar insigne cu tema „Eminescu” pe care o fac cu predilecție și am pus deoparte câte un exemplar din fiecare tip de insignă de „Pionieri” când acestea se aduceau în școala unde lucrez, pentru a fi date elevilor pionieri care se distingeau în diverse activități. Asta a fost până într-o zi când regretatul prieten de pasiune și schimb, domnul Victor Măzureanu, pe care nu l-am cunoscut personal dar căruia îi port o vie amintire, ca semn al bunelor noastre relații, mi-a oferit un lot de insigne cu diverse teme. Am fost încântat de frumusețea insinelor primite și de bogăția de informații pe care unele piese mi le-au reamintit! De aici a pornit totul și prin achiziții sau schimburi, colecția mea s-a dezvoltat în permanență.

Când acum zece ani am fost informat telefonic de faptul că s-a format la Petroșani un comitet de inițiativă care urmărea ca și colecționarii de insigne din România să se constituie într-o asociație proprie, am salutat ideea și mi-am dat imediat adeziunea pentru a face parte din aceasta.

Au urmat mai apoi participările mele la expozițiile și congresele organizate de ACIR la Alexandria, Târgu Secuiesc, Petroșani, București, Băile Felix și Bacău. Aceste manifestări au fost pentru mine un bun prilej de a vedea unele exponate de mare valoare și de a face noi achiziții. Plăcerea de a negocia a fost pentru mine mereu o constantă, iar fiecare insignă pe care mi-am dorit-o în colecție, o dulce ispită! Activitatea mea a fost apreciată și recompensată cu trofeul „Floarea de colț”.

M-a bucurat faptul că an de an numărul membrilor ACIR a crescut, dar nu pot să nu-mi exprim îngrijorarea că avem foarte puțini colecționari tineri care să vină din urmă. Cu mici excepții, din păcate, foarte puțini dintre noi au reușit să cultive copiilor sau nepoților pasiunea pentru colecționare. De aceea cred că ar trebui să găsim soluții ca să-i atragem pe aceștia către această activitate. Personal cu acordul ISJ Iași, am încercat prin Clubul Copiilor de la Hârlău să fac acest lucru prin punerea bazelor unui cerc al micilor colecționari dar, din păcate, după puțin timp, ideea a eșuat. De asemenea când nepoata mea Maroney Emily Rae a fost în țară în 2015, m-a însoțit la întâlnirea anuală de la Târgu Secuiesc unde a expus un panou de insigne „În lumea minunată a desenelor animate” Fapt pentru care a primit trofeul expoziție, întorcându-se fericită acasă în SUA!

La ceas aniversar doresc sincer și din inimă tuturor membrilor A.C.I.R. sănătate, mult spor în activitate comitetului de conducere, iar ACIR-ul să aibă o viață lungă! La mulți ani!

**Mușei Ioan,
Hârlău, Iași**

RESPECT ACIR

Primul contact cu o reuniune expozițională a colecționarilor de insigne l-am avut în anul 2006 la Petrila. Eram un colecționar de insigne cu tematica „FOTBAL” încă din tinerețe, dar fiind un „lup singuratic” în acest domeniu, am constatat cu această ocazie modul haotic, dezordonat în care înțelegeam să-mi organizez acest hobby.

De la Petrila am plecat acasă cu un obiect de mare valoare: CATALOGUL INSIGNELOR DE FOTBAL DIN ROMANIA, ediția „hand made” a regretatului Pavel Milovan. Pentru punerea în valoare a conținutului acestui Catalog am beneficiat de ajutorul unui „profesor” de specialitate, dl. Lung Ioan din Deva, care mi-a descris modul ordonat, disciplinat în care se poate parcurge o astfel de pasiune.

Am început să urmăresc cu atenție modul în care se desfășurau evenimentele anuale ale colecționarilor de insigne, astfel că la primul

Congres al ACIR (Petroșani 2009) și la cel de-al doilea (Târgu Secuiesc 2010) am fost prezent în sălile de expoziție ca „observator” al fenomenului. Așa m-am decis să urmez exemplul personal al veteranilor (din contingentul 1975) alăturându-mă grupului de colecționari ca și ...pionier, la vârsta de 58 de ani.

Așa se face că în anul 2011 am participat în calitate de membru ACIR la expoziția organizată la Petroșani, cu tematica „Fotbal”. Spre surprinderea mea m-am ales cu o „Mențiune” la această primă participare, obținută într-o companie selectă.

Din păcate, a fost și ultima ediție cu participare competițională pe criterii tematice, dar am deplina înțelegere a dificultății de selecție obiectivă, care să nu genereze nemulțumire printre participanți.

Totuși, pentru edițiile următoare consider că se poate avea în vedere

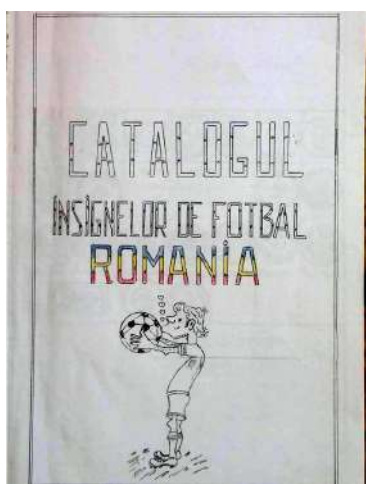
alegerea cel puțin a unei tematici expoziționale cu premii, în funcție de anumite evenimente cu caracter aniversar (istorice, culturale, sportive, etc.)

Am avut parte în această perioadă de experiențe unice, am cunoscut oameni cu un caracter ales, începând cu cei din conducerea asociației, cărora le datorăm respectul cuvenit pentru efortul depus ca întâlnirile noastre să fie organizate fără întrerupere în cele mai bune condiții.

Prezența reprezentanților Bisericii în Conducerea Asociației ne dă speranța în ajutorul Divin pentru un viitor la fel de productiv, atât pentru membrii actuali cât și de perspectivă ai ACIR.

În tot acest timp am cunoscut mulți colecționari de insigne, tineri în special, care practică acest hobby pe cont propriu. Pentru a-i îndruma am avut la îndemână SITE-ul și pagina de Facebook a ACIR. Recomand membrilor ACIR să distribuie în mediul virtual aceste surse de informații către cât mai mulți utilizatori, cu date despre Statut, evenimente, „Jurnalul insignografic”, etc.

Să dea Dumnezeu să ne vedem sănătoși și în formație completă la cel de-al 10-lea Congres.

Timotei Neiconi
Hațeg

MOMENTUL JUBILIAR PENTRU A.C.I.R. MARCAT PRIN CEL DE-AL X-LEA CONGRES

Este cunoscut faptul că, pentru a deveni colecționar ne străduim un timp, alergând după piesele mult dorite, strângem bine punga renunțând la micile plăceri ale vieții. Unii dintre noi, mai norocoși, au moștenit de la părinți, bunici sau rude mai îndepărtate colecții sau piese vechi foarte valoroase acum. Alții, la fel de norocoși, dispun de un suport financiar care le permite orice fantezie, cumpărând colecții întregi gata formate sau se aventurează în colecții extreme precum mașini, bijuterii sau obiecte de artă!

Colecționarul autentic are această genă de a acumula de la naștere și începe din copilărie cu mici colecții de șervețele înflorate, cutii de chibrituri, monede și bancnote retrase din circulație, ca apoi să se oprească la piesele filatelice, mutilând plicurile pentru a decupa timbrele dorite.

Spre maturitate apar în viața noastră și medaliile, de regulă militare, găsite în scrinul bunicii, care cândva au recompensat faptele de vitejie ale unor personaje demult uitate.

Colecționar devii, însă, doar când începi să studiezi piesele pe care le deții, iar pe urmă așterni pe hârtie rezultatul studiilor; să expui, deci să faci cunoscute și altor persoane mai puțin avizate piesele deținute și, până când nu faci toate cele descrise, ești doar un simplu depozitar de valori numismatice, filatelice sau oricare domeniu al colecției tale, practic nu exiști pentru colegi.

Relaționând cu alți pasionați, molipsiți și ei de pasiunea pentru INSIGNĂ, am ajuns să participăm împreună cu soția la reuniunile organizate la Petroșani, respectiv târgurile de la Deva, două localități apropiate de Târgu Jiu.

În Valea Jiului s-a găsit un teren fertil dezvoltării pasiunii pentru insignă, în primul rând datorită regretatului inginer Dula Aurel care, împreună cu col (r) Dogaru Ioan și Milovan Pavel, au organizat la Petroșani Prima întâlnire a colecționarilor din România în anul 1975.

Pasiunea a fost dusă mai departe de colecționari de excepție precum prof. Tiberiu Kelemen, Morariu Cornel, ing. Miron Rebedea, Pardos Ioan, Dumitru Pușcașu care,

an de an, cu multe eforturi, au reușit să mențină continuitatea întâlnirilor anuale.

Nu este de mirare că, tot la Petroșani, în zilele de 28-29 septembrie 2009 a avut loc primul Congres Național de insignografie, eveniment care a avut în componența sa și Adunarea generală de înființare a Asociației Colectionarilor de insigne din România.

În acele zile de septembrie Municipiul Petroșani a devenit capitala insignografiei românești, după cum relatează cotidianul „Gazeta Văii Jiului”.

Au fost votate în cadrul adunării generale acte importante care vor sta la baza viitoarei asociații precum: statutul, au fost alese organele de conducere centrale și zonale, s-a stabilit cotizația anuală care trebuie achitată de fiecare membru și a fost pusă în circulație o insignă deosebită care a marcat momentul înființării Asociației Colectionarilor de Insigne din România, devenită foarte căutată după zece ani, dar greu de găsit!

Acestea au fost momentele de început care vor rămâne în memoria fiecărui participant.

În continuare au avut loc congrese la Târgu Secuiesc, București, Băile Felix, Bacău și menționez ca pe o realizare aparte, pe cele organizate în parteneriat între Secțiunile Alexandria și Petroșani, un model care s-ar putea repeta, dar pentru o asemenea organizare trebuie cel puțin două persoane deosebite precum P.S.† Galaction și prof. Tiberiu Kelemen!

Fiecare manifestare a adus un plus față de cea anterioară datorită implicării deosebite a organizatorilor. Au participat în medie 80-85 de colecționari care au adus exponate în cadrul expozițiilor colective.

Familia noastră își exprimă încrederea că manifestările insignografice atât de apreciate de colecționari își vor menține continuitatea, iar conducerea A.C.I.R. va găsi resursele necesare să cuprindă în aria națională și alte localități din țară în afara celor cunoscute deja.

Credem de cuviință să mulțumim actualei conduceri a asociației pentru perseverența de care a dat dovadă în vederea menținerii viabilității mișcării insignografice românești.

Ținând cont că manifestarea din anul acesta va purta numărul 44,

am face o referire și la tradiția populară referitoare la cele 44 de pahare care trebuie golite în memoria mucenicilor de la Sevastia și ne permitem să înseilăm câteva versuri:

„A sosit Congresul zece,
Pasiuni, vederi sublime,
Iar în artă ne-om întrece
Foarte bine vom petrece!”

Olga Ninu
Col.(r) Petre Ninu
Tg. Jiu

DESPRE NOI

Am devenit membru ACIR în anul 2011, la doi ani la prima mea întâlnire cu fenomenul insignografic, în calitate de vizitator al expoziției de insigne de la Petroșani. Cei doi ani de ezitare până a deveni membru, au fost determinați de faptul că nu știam dacă, cu

mica colecție de insigne pe care o aveam atunci, mă puteam prezenta la un nivel acceptabil.

În virtutea celor șapte ani de membru activ în cadrul asociației o să fac un mic expozeu privind lucrurile bune, dar și mai puțin bune pe care le-am găsit în asociație, precum și punctul meu de vedere în ceea ce ar trebui făcut în continuare.

Cel mai bun lucru care s-a făcut pentru colecționarii de insigne din toată țara a fost înființarea ACIR. Astfel s-a creat o organizație în care colecționarii de insigne să se poată uni și

împreună să-și manifeste pasiunea lor.

Am găsit o revistă „Jurnalul Insigniografic” în care membrii asociației publică materiale privind aspecte din activitatea asociației, istoricul unor insigne mai vechi sau mai noi, apariții editoriale cu caracter insignografic, insigne apărute în cursul anului, publicație ca re crește în calitate cu fiecare nouă apariție. **Felicitări colectivului redactional !**

Anual se organizează o expoziție colectivă și un congres. Aici fiecare colecționar are posibilitatea

de a prezenta piese din colecția personală, de a face schimburi de insigne sau să achiziționeze noi apariții editoriale din domeniu. Este cea mai bună ocazie de socializare a membrilor asociației.

Există un grup de „inimoși” care fac ca an de an aceste expoziții și congrese să existe și tradiția să meargă mai departe. Regretabil este faptul că mereu sunt aceiași. Este inutil ca ei să fie nominalizați aici, le adresaz un sincer **mulțumesc**.

Pentru mine, baterea anuală de către asociație a doar două insigne: una cu expoziția colectivă și congresul, iar alta cu sigla și simbolul asociației este mult prea puțin. Sincer, am avut și am în continuare mari așteptări de la colegii cu

vechi ștate în ale insignografiei în ce privește inițiativa concepției de insigne cu o tematică diversă.

Spre surprinderea mea am întâlnit în expozițiile noastre **insigne-falsuri**, care erau oferite de către colegii noștri spre schimb sau vânzare. Este greu de afirmat dacă ei sunt doar vânzători sau și cei care le-au produs. Conducerea asociației a luat o poziție **timidă** în aceste cazuri. Pentru aceste „**plagiate**” este nevoie de măsuri severe care să ducă până la excluderea din asociație.

Nu suntem destul de activi pe site-ul asociației; postările sunt puține și la intervale de timp relativ mari. De exemplu lipsesc recenziile despre aparițiile editoriale cu tematică. Dacă nu de aici, atunci de unde să aflui despre conținutul și valoarea unei lucrări?

Am observat în decursul anilor o „lipsă de interes” a unor colegi față de modul de desfășurare a congresului și a expoziției colective. Pe unii este greu să-i aduci la timp sau deloc la ședința de deschidere, precum și la adunarea generală a asociației. Mulți uită ca au aderat la asociație prin voința proprie și că pe lângă drepturi mai avem și obligații, în mod special de a ne respecta între noi.

Pe viitor, având în vedere că suntem Asociația Colecționarilor de Insigne din România este impetuos necesară baterea unui număr mai mare de insigne. Sunt de părere că nu trebuie să treacă un eveniment important fie el istoric, cultural, științific, sportiv, etc. fără a fi immortalizat pe o insignă. Un ex.: cu ocazia aniversării a 100 de ani de la primul război mondial România emite **zero** insigne, Marea Britanie emite o serie de aproximativ **12** insigne. Mulți o să spună că asociația o să rămână cu insignele nevândute, deoarece unii membri nu doresc să le achiziționeze. Exemplul de la Bacău este elocvent în acest sens. Atunci, mă întreb: ce fel de colecționar este acela care refuză să cumpere insignele emise de către propria asociație?

Propun ca la expozițiile asociației să se permită doar schimbul și comercializarea de insigne, medalii și plachete care au legătură cu insignele respective. S-a ajuns ca aici să fie comercializate tot felul de lucruri de parcă am fi într-un bazar și nu la o expoziție de insigne. Știu, multi colegi o să fie supărați pe mine, cum un „**junior**” își permite acest lucru. În acest fel întâlnirile noastre vor fi ceea ce ar trebui să fie: cu insigne și despre insigne.

Colegii care organizează anual expoziția și congresul se confruntă din ce în ce mai mult cu lipsa fondurilor necesare pentru o asemenea organizare. Pentru a veni în sprijinul lor propun ca fiecare participant să-și plătească cazarea și masa festivă, dacă dorește să participe la o cină cu colegii. Nu putem aștepta la nesfârșit ca o mână de oameni să facă eforturi deosebite, iar marea majoritate să aștepte să fie invitată să participe fără a mișca un deget. Este vorba de o cheltuială de aproximativ 300 de lei/persoană. În acest fel degrevăm organizatorul de cel mai neplăcut lucru: obținerea sponsorizărilor pentru cazare și masă.

Locul de desfășurare a expoziției și congresului pentru 2018 nu a putut fi stabilit la Bacău tocmai din cauza lipsei banilor. Cei mai mulți gândesc așa : **lasă că se descurcă profesorul Kelemen, cum a făcut-o de atâtea ori, o să o facă încă odată, și încă odată, și încă odată.**

Poate gândesc prea departe, la final, îndrăznesc să propun asociației să organizeze excursii anuale la câte un salon de insigne, din cele care se mai țin prin Europa, de ce nu la unul din cele trei saloane franceze care mai sunt astăzi?

Nu în ultimul rând, trebuie atrași tinerii înspre asociație, mai mult decât până acum prin stimulare cu mai multe insigne, diplome, plachete, cărți, panouri, prezentarea celor mai valoroase colecții personale, etc. Așa vom fi siguri că vom putea asigura continuitatea insignografiei românești.

Elvira Daniela Olaru
Ioan Olaru
Mihail-Alba

AMINTIRI EMOȚIONANTE ȘI PROBLEME DE VIITOR

Cunosc amănunțit sau, cum se spune pe la noi „din fașă” discuțiile pe care le-a avut răpostul meu soț, Pardos Ioan, cu profesorul Tiberiu Kelemen și care au condus la înființarea asociației.

După evenimentele din 1989 a existat un exod al pieselor numismatice, care nu putea fi oprit în ceea ce privește tranzacționarea cu străinătatea (pe sume chiar derizorii) a unei cantități uriașe de insigne sau chiar a unor colecții întregi, fondul național al insinelor fiind astfel grav afectat. Piese de mare valoare, care puteau fi ușor clasificate a fiind de patrimoniu, au părăsit țara noastră.

Ca atare, una din principalele prevederi stipulate în proiectul statutului a fost „...păstrarea integrității și purității fondului insignografic național...” (art.5-Scopul asociației).

Am fost bucuroasă că, după câțiva ani de la înființarea asociației, domnul economist Ștefan Dina a venit cu ideea foarte bună ca simbolul asociației să fie „Floarea de colț” - regina florei noastre alpine!

Ideea emiterii în fiecare an a unei insigne care să poarte pe ea simbolul asociației este bună, ea conducând la îmbogățirea colecțiilor noastre - scopul fiecărui membru A.C.I.R..

De asemenea consider apariția „Jurnalului insignografic” și, de patru ani, a „Gazetei colecționarului de insigne”, care până în prezent sunt singurele surse de informare în domeniu, acestea constituind elemente de bază pentru fiecare colecționar. Publicarea gratuită a unor articole în „Jurnal” și „Gazetă” susține studierea insinelor, ceea ce este un fapt

pozitiv.

Din 2013 am primit cu satisfacție prima pagină de web, iar acum putem primi informații și pe facebook. Toate acestea constituie un progres în activitate.

Noi ne promovăm pasiunea prin congresele anuale și expozițiile aferente, unde sunt expuse cele mai frumoase insigne din colecțiile noastre.

Promovarea tinerilor - schimbul de mâine - trebuie să stea în atenția tuturor, nu numai a conducerii asociației; un exemplu în acest sens îl constituie familiile: Balif - Remescu și Rovinar.

Cu regrete constatăm că în ultimii ani au dispărut aproape complet expozițiile locale de insigne, de genul celor ca „Banatica” Timișoara, „Expo-Fotbal” Ploiești, Expozițiile de la Tg. Secuiesc, „Expo - Minerit” Deva sau Odorheiu Secuiesc.

Toate acestea atrăgeau tineretul și propun în acest sens popularizarea pasiunii pentru insigne începând cu nivelul școlarilor, cum foarte frumos procedează colegii de la Deva.

Spre regretul nostru, pe lângă realizările frumoase ale asociației, există și unele probleme care trebuie rezolvate în cel mai curț timp.

La Bacău nu ne-a fost prezentată activitatea financiar-contabilă a asociației în anul care a petrecut!

Dat fiind faptul că, până în luna aprilie toți membrii asociației au obligația să achite cotizația pentru anul anterior, la ora actuală nu se știe exact cine a achitat cotizația și cine sunt restanțierii, neexistând o evidență ordonată și corectă a sumelor încasate și depuse în contul asociației, lucru care trebuie clarificat.

Propunem ca gestiunea asociației să fie ținută în concordanță cu legislația în vigoare, exercițiul financiar începând la 1 ianuarie și va fi încheiat la 31 decembrie a fiecărui an de o persoană calificată și controlată de un cenzor și membrii comitetului de conducere.

Verificarea urgentă a veniturilor asociației, compuse din cotizații A.C.I.R., taxe de înscriere, sponsorizări, donații, dividende și sumele folosite în conformitate cu prevederile statutului și ale Actului constitutiv din 2009.

Propun să existe întâlniri semestriale ale conducerii A.C.I.R. unde să fie discutate problemele curente din cadrul asociației, iar hotărârile luate să fie comunicate membrilor din teritoriu.

În concluzie urez asociației un călduros „La mulți ani!”, să coordoneze și pe mai departe activitatea insignografică din România.

Ileana Pardos
Casier A.C.I.R.
Vulcan

REALIZĂRILE ȘI PROBLEME DE VIITOR

În câteva rânduri ne cerem permisiunea, de a face o scurtă retrospectivă a activității colecționarilor în cadrul Asociației Colecționarilor de Insigne.

În Craiova a existat (din păcate prezentul este departe de ceea ce a fost trecutul) o grupare a colecționarilor de insigne, importantă chiar la nivel național. Majoritatea acestor colecționari, pe lângă insigne dețineau și colecții de medalii, monede, plachete și chiar decorații și colecții filatelice. Numărul acestora era considerabil, spațiul nu permite să îi nominalizăm, dar vom da ca exemplu pe colonelul doctor Marinescu, pe Măzureanu Victor sau Bittel Radu.

În deceniile V-VIII ale secolului trecut, în special colecționarii de monede mai cunoscuți - aceștia erau destul de numeroși - au primit lovituri din partea securității. Astăzi în special din considerente biologice numărul acestora nu depășește pe cel al degetelor unui om. Am să mă refer la cei ca noi - Andrei F. Pascu și Ileana Puiu - generația următoare deocamdată cu rezultate mai slabe.

În ultimii zece ani datorită propagandei verbale și în special scrise a asociației am reușit să cooptăm câțiva membri (puțini la număr) și să devenim colecționari motivați și din punct de vedere organizatoric. Pentru noi un impact major a fost studierea pieselor și exponatelor cu ocazia întrunirilor; discuțiile cu expozanții îndeosebi cu cei din Valea Jiului, Transilvania. Desigur și până atunci achiziționam insigne, dar nu în mod organizat, ci după principiul - văzut, plăcut, luat -.

Deci putem spune ca acum zece ani am învățat cum trebuie făcut un exponat și cu timpul cum trebuie îmbunătățit.

Este de remarcat efortul, contribuția celor de mai sus, pe care nu îi vom nominaliza, deoarece îi cunoașteți, însă este necesar să sprijinim cu toții efortul lor.

În acest sens avem câteva remarci.

Pentru ca asociația să funcționeze în condiții cât mai bune toți membrii trebuie să achite cotizația stabilită. Aceasta nu trebuie să fie prohibitivă, dar trebuie să acopere un minim necesar, pentru realizarea obiectivelor asociației. După 1990 și, în special în ultimul deceniu, datele problemei s-au modificat radical.

Obiectivele asociației - reuniunea anuală, publicațiile,

premiile acordate și nu în ultimul rând piesele metalice emise cu diferite ocazii- în ultimii ani sunt tot mai dificil de îndeplinit, în deosebi datorită eforturilor financiare din ce în ce mai mari.

Înainte de 1990 principalele obiective ale asociațiilor erau sprijinite de autorități (partid, sindicat, consiliul local, consilii județene) și implicit de către întreprinderi și instituții din subordine, care achitau toate costurile, asigurând logistica necesară. În contrapartidă asociațiile promovau prin materialele publicitare propaganda de partid conform zicalei „partidul e în toate”.

În consecință devine imperios necesară, luarea unor măsuri, precum mărirea cotizației la un nivel acceptabil, suportabil, în scopul obținerii unui fond, care prezentat autorităților, în scopul obținerii unor sponsorizări, acestea să fie impulsionate să contribuie financiar sau să asigure logistica, cel puțin în parte. În plus este necesar să se obțină mici sponsorizări și din partea întreprinzătorilor privați, în caz contrar activitatea asociației va fi din ce în ce mai slabă. Nu în ultimul rând este necesară atragerea tinerilor (chiar copii) deoarece aproape că media de vârstă a membrilor din asociație are tendința să depășească vârsta medie de viață din țara noastră.

Totuși putem încheia optimist, deoarece dacă contabilizăm rezultatele, întruniri, comunicări, publicații și materiale numismatice - insigne, plachete, medalii, realizate în ultimii zece ani, ne putem declara mulțumiți, însă pentru viitorul asociației vor trebui luate măsuri concrete, pentru a o putea menține cel puțin la stadiul actual.

**Andrei F. Pascu,
Puiu Ileana
Craiova**

A.C.I.R. 10 ANI - AMINTIRI DRAGI

Despre activitatea insignografică din România se pot spune foarte multe, fiecare dintre noi luând parte la majoritatea evenimentelor care ne-au marcat activitatea.

Perioada de început și cea de maturizare a pasiunii noastre s-a desfășurat într-o formă cât de cât organizată, dar abia acum zece ani noi am reușit să punem bazele unei forme cu adevărat organizate și aici mă refer la Asociația Colecționarilor de Insigne din România.

Astfel în data de 19 septembrie 2009, la Petroșani, în timpul sesiunii ce a fost organizată cu ocazia celei de-a XXXV-a Reuniuni a colecționarilor de insigne, domnul prof. Tiberiu Kelemen propune celor prezenți înființarea unei asociații a colecționarilor de insigne la nivelul întregii țări.

Puțini dintre dumneavoastră știu că ideea înființării unei astfel de asociații a plecat de la regretatul coleg Pardos Ioan din Vulcan, care timp de un an a discutat cu domnul Kelemen despre modul în care va trebui să funcționeze și care sunt obiectivele acesteia. A urmat munca de lămurire a unor colegi din Valea Jiului pentru a sprijini această inițiativă, ocupând diferite funcții în cadrul asociației. Fiind la început de drum, am comis unele greșeli pe care în decursul timpului am încercat să le remediem, lucru care s-a dovedit a fi destul de dificil de realizat.

Din punct de vedere personal, acești zece ani de când activez ca secretar în cadrul ACIR, au însemnat multe momente frumoase ce au marcat diverse reușite, dar și o serie de evenimente mai puțin plăcute. Deși suntem într-un moment aniversar și toată lumea se așteaptă să fie numai aprecieri și laude, personal prefer să spun lucrurilor pe nume și să informez colegii despre problemele mai puțin

plăcute, dar care se dovedesc a fi de ordin capital în ceea ce privește bunul mers al asociației pe mai departe.

Nu știu câți colegi la ora actuală conștientizează ce eforturi se fac la nivel de conducere a asociației, pentru asigurarea continuității întâlnirilor, a congreselor de acum, la un nivel care a fost atins într-o perioadă în care se puteau obține ușor din diferite surse de finanțare fondurile necesare organizării unei astfel de manifestări. Din dorința de a fi tot mai confortabilă participarea la aceste întâlniri, organizatorii au tot adăugat câte ceva în plus facilităților oferite, fără a lua în considerare ridicarea prețului de cost pentru organizarea manifestării. Din păcate la ora actuală prin schimbările intervenite atât pe plan politic cât și în plan economic la noi în țară, obținerea de fonduri pentru organizarea congreselor de insignografie devine tot mai greu de realizat.

Datorită acestei situații ne vedem puși în poziția de a alege între organizarea în continuare a congreselor, dar în acest caz participanții să suporte în totalitate cheltuielile de cazare și masa, degrevând astfel organizatorul de cea mai mare parte a cheltuielilor, ori nu vom mai putea organiza aceste congrese și implicit acest lucru va duce la desființarea treptată a asociației.

O serie de colegi cred că, dacă vom ajunge în situația în care fiecare va trebui să-și plătească cheltuielile de participare, mulți nu vor mai participa. Dar oare este principial să participi la un congres, să vinzi de câteva sute de lei (nu că asta ar deranja pe cineva), dar să nu achiziționezi

materialele promoționale puse în circulație de organizator și a căror contravaloare ar acoperi o parte din cheltuielile de organizare? Dar pe lângă asta mai sunt încă zeci de alte pretenții mai mari sau mai mici pentru care organizatorii fac eforturi să le rezolve și totuși...Vă las pe dumneavoastră să decideți!

Am expus aici doar cea mai importantă problemă cu care ne confruntăm la ora actuală și care va trebui rezolvată într-un mod oarecare de viitoarea conducere ACIR.

Parcă prea am vopsit totul în negru, ar fi cazul să spunem și ceea ce s-a realizat la nivel de asociație în această perioadă de zece ani.

În primul rând, așa cum am mai arătat, s-a reușit menținerea continuității întâlnirilor și a expozițiilor colective ce le însoțesc. S-a continuat cu acordarea premiului „Floarea de colț” până în anul 2016, când la Bacău, au fost acordate primele două titluri de „Colecționar emerit”. Spre marea noastră mulțumire premiul „Floarea de colț ” va fi acordat în continuare de către Clubul Colecționarilor de Medalii „Eminescu”, tinerilor colegi de pasiune.

Au fost realizate sub egida ACIR peste 35 de tipuri de insigne care au sporit zestrea colecțiilor noastre. Tot sub această egidă au fost emise nouă plachete și medalii care marchează evenimentele din viața asociației.

Un lucru îmbucurător este acela că unii colegi au început să acorde diferite premii în nume propriu. Astfel domnul Stelian Brânzei din Botoșani anual a acordat diplome, cupe, insigne, medalii sau lucrări de artă plastică unor personalități care au avut un aport deosebit la mișcarea insignografiă din țara noastră. Domnul Ilin Milan din Timișoara premiază anual, cu câte o cupă, un tânăr colecționar. Domnul Miron Rebedea din Petroșani a oferit de mai multe ori unele mici suveniruri tinerilor noștri colegi. Le mulțumesc pe această cale tuturor pentru generozitate și ajutorul acordat conducerii A.C.I.R..

„Jurnalul insignografic”, ajuns acum la cel de-al XVIII-lea număr, atât prin strădaniile colectivului de redacție, dar mai ales cu ajutorul dumneavoastră, și-a ridicat încontinuu aspectul atât estetic cât și cel informativ datorită articolelor primite de la colegi spre publicare. Vă mulțumim și pe această cale pentru efortul depus. Trebuie amintit tot aici și faptul că anual la București se tipărește „Gazeta colecționarilor de insigne” o altă publicație dedicată în întregime pasiunii noastre și căreia trebuie să-i acordăm mai mult sprijin.

Bineînțeles că mai sunt încă câteva proiecte în desfășurare, proiecte care au drept scop atragerea de noi colegi, informarea și îndrumarea tinerilor, dar și crearea unui sistem prin care să putem marca evenimentele deosebite de peste an ce au loc atât în țară cât și în lume, prin emiterea unor insigne.

Pentru aceasta propun ca în anul viitor de exemplu 2018 să se realizeze un ghid al acestui gen de evenimente. Pe baza acestuia să se facă o preînscrisoare în vederea realizării insignei. După realizarea machetei, doritorii vor depune un acot, garantând astfel rezervarea piesei. În funcție de numărul de doritori se va stabili tirajul acestora, ACIR putând realiza pe speze proprii doar 10 bucăți din fiecare insignă bătută în acel an.

Sunt foarte curios câți vor adera la această idee de realizare a unor insigne ocazionale.

Fiind un an aniversar, doresc tuturor colegilor multă sănătate și cât mai multe piese deosebite în colecțiile personale.

La mulți ani!

Dumitru Ioan Pușcașu,
Secretar A.C.I.R.

EXPO „SPORT” - VĂLIȘOARA, EVENIMENT UNIC ÎN ROMÂNIA

Mi-am arătat disponibilitatea de a scrie aceste rânduri referitoare la A.C.I.R. deoarece consider că fiind un membru activ (eu personal din 2011, iar familia mea ulterior, fiul meu Raul Dimitrie Rovinar din 2013, de la vârsta de 9 ani, probail fiind la vârsta aceea cel mai tânăr membru A.C.I.R.), participând la mai multe expoziții insignografice de-a lungul timpului.

Consider că toate aceste expoziții sunt binevenite, nu numai pentru colecționarii propriu-ziși ci și pentru novici și până la urmă curiozitatea devine pasiune, iar interesul pentru insigne devine o „obsesie”, o continuă

explorare a unei noi abordări tematice și dintr-un simplu „privitor” devii colecționar „feroce”, într-o continuă căutare de îmbogățire a colecției.

Aici deja primează interesul pentru „vechi” și nu pentru „nou” cum ar fi normal, o piesă de colecție cu cât este mai veche, cu atât este mai valoroasă.

Mă bucur că am avut prilejul de a fi primit în rândurile colecționarilor de insigne și mai ales faptul că am reușit să insuflu și familiei mele această pasiune (de doi ani soția mea, Viorica Maria Rovinar, a devenit membru al A.C.I.R. și chiar participant la ultimele două Congrese Naționale de insignografie desfășurate la Băile Felix și Bacău).

Mă onorează și în același timp mă obligă faptul că în anul 2014 am primit cea mai înaltă distincție, premiul „Floarea de colț” pentru activitate insignografică și, pe această cale, vreau să-i mulțumesc domnului președinte, profesor Tiberiu Kelemen, pentru grija deosebită pe care o acordă pentru promovarea insignografiei românești și consider aceste Congrese Naționale niște evenimente deosebite pe care le așteptăm cu mare interes în fiecare an.

În același timp salut inițiativa domnului economist Ștefan Dina - președinte al Clubului numismatic „Mihai Eminescu” din cadrul Cercului Militar Național, pentru faptul că la Congresul Național din 2017 de la Bacău, a introdus premiarea tinerilor colecționari, cu premiul „Floarea de colț” și mă bucur că și băiatul meu a fost printre premianți, obținând locul trei.

Consider că este un plus în activitatea insignografică și deja că am ajuns să îmbinăm trei generații în același scop, să avem speranța unei continuități prin acești copii.

Din păcate în contextul actual se ridică niște semne de întrebare, de incertitudine vizavi de viitor, lipsa unui buget consistent al A.C.I.R. (doar din cotizații nu se poate organiza un congres național) precum și puținul interes manifestat de autorități pentru acest fenomen (excepție fac Primăria Petroșani, Primăria Târgu Secuiesc, Primăria și Consiliul Județean Bacău, și le felicit pentru sprijinul acordat la realizarea evenimentului de la Bacău din 2017).

Nici eu personal, în calitate de primar al Comunei Vălișoara, nu am crezut că o să reușesc în fiecare an să organizez o expoziție de insigne la Vălișoara, cu ocazia Zilelor Comunei Vălișoara sau cu ocazia altor evenimente sportive, dar cu chibzuință și înțelegere din partea Consiliului Local, am reușit să ținem Vălișoara pe harta insignografiei românești și sper să reușesc în continuare.

Nu este ușor să fii colecționar, pe lângă hobby mai trebuie timp, răbdare și nu în ultimul rând resurse financiare, care se pare că sunt tot mai limitate la toată lumea, așa că nu consider oportună ideea lansată la ultimul Congres de la Bacău de a schimba anual temetica expoziției din două motive: în primul rând, eu de exemplu mi-am făcut colecția de insigne de fotbal în proporție de 90% , din pasiune pentru fotbal, băiatul meu la fel, și nu văd de ce mi s-ar îngredi dreptul de a prezenta la expoziție ceea ce vreau și ceea ce colecționez (asta nu înseamnă că nu poate fi premiată separat și o temă aleasă de comun acord de către participanți) și în al doile rând, este foarte greu ca an de an să îți schimbi colecția în funcție de tema aleasă pentru expoziție.

Deci eu pledez în favoarea unei expoziții la libera alegere a expozanților participanți, deci fără temetizare obligatorie.

Vreau să închei cu speranța că toate eforturile făcute în timp de predecesori, de noi înșine, de copii noștri nu sunt zadarnice și va exista întotdeauna suficientă PUTINȚĂ și VOINȚĂ pentru perpetuare insignogarfiei românești, inclusiv la Vălișoara.

Grupul colecționarilor de la Vălișoara- Jud. Hunedoara

Raul Dimitrie Rovinar
Viorica Maria Rovinar
Ion Mircea Rovinar
Vălișoara - Jud. Hunedoara

SOCIETATEA NUMISMATICĂ ROMÂNĂ

București, Str. Popa Tatu nr. 20

Cod 010805, OP 12, tel. 021/3114549

Brașov, Str. Apollonia Hircher nr. 8

Cod 500025, OP 1, tel. 0268/419706

SECȚIA NUMISMATICĂ BRAȘOV

Brașov, Str. Apollonia Hirschernr. 8

Cod 500025, OP 1, tel. 0740/213700

Nr. 5 din 01 august 2017

ASOCIAȚIA COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA (A.C.I.R.) LA CEAS ANIVERSAR

Se împlinesc 10 ani de când inimosul Președinte al Secției Numismatice Petroșani, prof. Tiberiu Kelemen, după eforturi deosebite, reușește să înființeze la Petroșani, în 28 decembrie 2009, Asociația Colecționarilor de Insigne din România, al cărei prim președinte va fi ales în cadrul Primului Congres al Colecționarilor de

Insigne din România din 18 - 20 septembrie 2009.

Dar este demn de menționat faptul, că această minunată lume a colecționarilor de insigne din România și-a început activitatea organizată mult mai devreme, mai întâi sub denumirea de Întâlnire a Colecționarilor de Insigne din România în anul 1975, la îndemnul răposatului Col. (r) Ioan Dogaru și cu ajutorul neprecupețit al prof. Tiberiu Kelemen și al colegilor domniei sale din „Vale“ (Valea Jiului), 18 întâlniri.

Întâlnirea Colecționarilor de Insigne din România își va desfășura activitatea până în anul 1993, când își schimbă denumirea în Reuniunea Colecționarilor de Insigne din România, 16 reuniuni. Sub această nouă denumire va funcționa până în anul 2009, când, în urma unei Hotărâri Judecătorești, din data de 28 decembrie 2009, se va numi Congres al Colecționarilor de Insigne din România, 9 congrese.

Am considerat să fac această scurtă incursiune în activitatea organizată a colecționarilor de insigne din

România, pentru a scoate în evidență lunga activitate a acestora, de 43 de ani, din care este necesar să amintim că 25 s-au desfășurat în Valea Jiului sau în colaborare cu alte Secții Numismatice din țară.

Dar, indiferent cum s-au numit acestea, întâlniri, reuniuni sau congrese ale colecționarilor de insigne din România, au reușit să evidențeze frumoasa lume a insinelor, să creeze minunate colecții cu tematici din cele mai diferite: învățământ, sport, turism, industrie, religie, minerit, personalități ale istoriei și culturii românești, ca să enumăr doar câteva.

De asemenea, să nu uităm, că cinci dintre colecționarii de insigne, Tiberiu Kelemen, Dumitru Ioan Pușcașu, Gheorghe Boer, Mihai Livadariu și Alexandru-Gheorghe Turi au reușit să editeze „Jurnalul insignografic”, aflat la cel de-al 18-lea număr. În acest Jurnal vom regăsi interesante articole din domeniu și nu numai, scrise de colecționari din toată țara.

La ceas aniversar, se cuvine să aducem mulțumirile noastre celor care au făcut posibilă crearea formelor asociative unde să putem desfășura o rodnică activitate și celor care au organizat întâlnirile, reuniunile și congresele în perioada 1975 - 2017. Aș enumera aici pe: Col. (r) Ioan Dogaru, Tiberiu Kelemen, P.S. † Galaction Stângă, Beke Ernő, Dumitru Ioan Pușcașu, Ștefan Dina, Muntenu Vilică.

Să nu uităm să aducem mulțumirile noastre celui care de câțiva ani buni realizează minunatele insigne, medalii și plachete decernate participanților la activitățile noastre anuale, ing. Silviu Dobraș, managerul firmei SC ACCESORII PROD SRL din Oradea.

LA MULȚI ANI!

Multă sănătate și bucurii colecționarilor de insigne din România

Col. (rtg.) ing. Ștefan Samoilă
Vicepreședintele Societății Numismatice Române
Președintele Secției Numismatice Brașov

DIN AMINTIRILE UNEI INSIGNE

Dați-mi voie să mă prezint sunt...aaaa mă scuzați, câteodată mă las sedus de propriile amintiri, și-mi găsesc puțin mai greu cuvintele, așa că uitați-vă bine la mine, poate cei mai în vârstă vă mai amintiți de mine, da, da!!! eu sunt INSIGNA „Instructor fruntaș” ce cu multă pasiune și cu mulți ani în urmă am fost stilizată și transpusă de un bun meșter într-o micuță tăbliță cu ac de prindere și numită

insignă, insignă la care acum sunt sigur, sau cel puțin așa sper, vă uitați cu plăcere, dar până ca acest lucru să se întâmple am trecut prin multe.

Prima oară eu, insigna în devenire am fost creionată și frumos desenată pe o bucată de carton urmând a trece prin furcile aprobării și parafării de către capetele luminate ale vremii, urmând apoi a se hotărî materialul din care să fiu făcută, lucru care nu a fost deloc ușor, căci cei de modă veche și-ar fi dorit să fiu fabricată din argint pe când cei tineri și-ar dori să fiu din oțel pentru a dăinui indiferent de vicisitudinile vremii. Bineînțeles câștig de cauză au avut cei tineri și privind în urmă sincer să fiu nu-mi pare rău că altfel nu cred că aș fi apucat, dacă socotesc bine, 30, 40, 50...ohoo! au trecut 69 de ani de când am fost făurită, dar lucru cel mai de preț pentru mine este că sunt expusă de stimabili colecționari pe frumoase panouri.

Că tot veni vorba, am aflat că anul acesta sărbătoriți 10 ani de când ați dezbătut, ați analizat și hotărât ca reuniunile, întâlnirile dumneavoastră să devină Congrese. Acum eu, insigna, nu știu dacă a fost un lucru bun sau foarte bun, principalul e să fiți consecvenți, puternici financiar, iar congresele dumneavoastră să prindă măcar vârsta mea.

Dar revenind la persoana mea...cuvinte de laudă pentru acel meșter de care am pomenit la început, meșter care cu migală a ales culorile, culori care erau sub formă de praf urmând apoi ca prin folosirea unei pipete fiecare firioșor de culoare să ajungă în locașul stabilit. Apoi eram introdus la căldurică, mai bine zis eram introdus într-un cuptor la temperaturi înalte mă unde mă vitrifiuam urma apoi polizarea și lustruirea după care

eram iar trecută prin tot felul de comisii și aprobări urmând ca în final să strălucesc pe reverul unui sacou. Uneori primeam cinstea de a înfrumuseța drapelul.

Dar anii au trecut, vremurile s-au schimbat iar eu, insigna „Instructor fruntaș”, sunt tot în putere (chit că am stat câțiva ani uitată într-un sertar) și asta datorită celor mai pasionați dintre voi care cu pasiune mă expuneți la fiecare congres insignografic și nu numai. Căci trebuie să vă spun că sunt prezentată și prin reviste, mai nou pe Facebook...Ce mai încolo-ncoace, datorită dumneavoastră, stimați colecționari, sunt și mă simt chiar mai în putere și iubită.

**Luigi Giuseppe Sergiu
Galați**

SĂRBĂTORIM 10 ANI DE ACIR !!!

În acest an sărbătorim zece ani de la înființarea Asociației Colectionarilor de Insigne din România și nu ne vine a crede că a trecut atâta timp de la momentul acela!

INSIGNA poate fi desconsiderată de unii colecționari, dar este de fapt un un real document istoric, reprezentând câte un eveniment din cele care ne înconjoară, care trebuie cercetat și studiat. Colecțiile noastre sunt valorase, atât prin aspectul și vechimea insinelor, cât și prin evenimentele pe care le reprezintă.

Este interesantă și evoluția confecționării acestor piese care la început au fost lucrate de bijutieri, pe urmă un cuvânt hotărâtor l-au avut gravorii, iar piesele prindeau viață prin batere, fiind mai apoi emailate, iar acum majoritatea insinelor sunt realizate pe calculator, folosindu-se în final turnarea și centrifugarea acestora.

Apariția asociației nu a fost întâmplătoare. De-a lungul anilor au existat câteva tentative eșuate, dar momentul cel mai potrivit a apărut în anul 2009, după discuții constructive cu numeroși colecționari (dintre care la ora actuală mulți nu mai sunt printre noi), profesorul Tiberiu Kelemen a început demersurile necesare înființării asociației.

A fost un drum lung și anevoios, cu numeroase apariții la Judecătoria Petroșani, dar la final demersurile au fost încununate de succes! Astfel grupul de la Petroșani format din Dumitru Ioan Pușcașu, Nicolae Tudor, Viorel Stroe și regretatul Pardos Ioan, sub conducerea profesorului Tiberiu Kelemen, a conlucrat la înființarea Asociației Colectionarilor de Insigne din România, realizându-se astfel un mai vechi deziderat al colecționarilor de profil din țară.

La propunerea economistului Ștefan Dina „Floarea de colț” - regina munților noștri, simbol al purității, a devenit emblema asociației.

La data de 18.09.2009, în cadrul primului Congres Național de insignografie, s-a semnat actul de naștere al A.C.I.R. de către 100 de colecționari.

De 10 ani congresele au avut loc în diverse orașe din țară, timp în care am fost la București, Băile Felix, Bacău, Petroșani, Târgu Secuiesc. La aceste manifestări, organizate sub egida A.C.I.R., au participat în medie 100 de colecționari.

Având în vedere costurile tot mai mari pe care organizatorii le au ca să acopere cazarea, masa, micile atenții și alte cheltuieli fac pe viitor organizarea aproape imposibilă. Menținerea continuității manifestărilor anuale trebuie să fie un obiectiv prioritar al noii conduceri.

Supraviețuirea asociației și tot ce implică activitatea ei în condițiile economice actuale grele depinde în cea mai mare măsură de modul cum va fi realizată finanțarea fiecărui eveniment, deoarece numai prin pasiunea unor colecționari sufletești nu putem rezolva problemele existente.

Trebuie menționate și recompensele acordate de asociație membrilor cu realizări deosebite. În primul rând este vorba despre premiul „Floarea de colț” și mai nou, titlul de „Colecționar emerit”, acordat pentru prima dată anul acesta la Bacău.

Mediatizarea activității A.C.I.R. se face pe trei căi: prin paginile „Jurnalului insignografic” - singura revistă de profil din țară, lansată de către prof. Tiberiu Kelemen și Dumitru Ioan Pușcașu la 28-29 iunie 2003 la Lonea, „Gazeta colecționarului de insigne din România” - un ziar care a ajuns la numărul patru, prin efortul exclusiv al domnului ec. Ștefan Dina și, mai nou avem și site-ul asociației monitorizat de către colegul Iulian Lipovanu de la Iași.

În afara acestor surse de informare trebuie să amintim și lansările de carte, care acum sunt frecvente la manifestările noastre, putându-se aminti volumele „Rarități” al prof. C. Ciurea, „Patru decenii de insignografie românească” autori prof. Tiberiu Kelemen și Dumitru Ioan Pușcașu sau „Insigne și însemne militare românești”, autori Radu Tabără și Ion-Titel Mihai.

Ca o concluzie personală, pe care cred că o îmbrățișează majoritatea colegilor, este aceea că în acest deceniu asociația a crescut mult, s-a maturizat, îndeplinind obiectivul pentru care a fost constituită.

În memoria celor care ne-au părăsit și pe această cale sincere regrete; să le fie țărâna ușoară și Dumnezeu să-i odihnească în pace!

Mulțumim conducerii A.C.I.R. domnului profesor Tiberiu Kelemen, pentru competența dovedită în deceniul care a trecut, când a ținut în mână întreaga activitate și dorim tuturor colegilor din țară sănătate și multe insigne frumoase în colecție.

Doi veterani pasionați de insigne.

LA MULȚI ANI A.C.I.R.!

**Ioan-Cornel Suciu
Cluj Napoca**

GÂNDURI LA CEAS ANIVERSAR

Vechimea mea în asociație este relativ mică, de aceea cred că sunt alți colegi mai competenți în a analiza sau a da sfaturi pentru viitorul parcurs al A.C.I.R.

Pentru a răspunde solicitărilor conducerii asociației, lansată la Bacău, mă voi axa doar pe relația pe care am avut-o cu colectivul de redacție al „Jurnalului insignografic” - singura revistă din domeniu apărută în țara noastră în anul 2003.

Cei patru sau cinci colegi care au format nucleul colectivului de redacție, sub conducerea prof. Tiberiu Kelemen, erau amatori, dar au realizat una dintre puținele surse de informație în domeniul insignografic, devenită acum o revistă competitivă pe plan european. Să-i amintim și să-i aplaudăm în același timp pe Dumitru Ioan Pușcașu, redactorul publicației, alături de fotografii Mihai Livadariu, Gheorghe Boér și Alexandru-Gheorghe Turi.

De multe ori apariția numărului 5 al unei reviste (deși reprezintă o reușită într-o lume plină de inițiative efemere), trece relativ neobservată

Radu Tabără - lansare de carte

sau este privită cu scepticism, fiind încadrată în categoria „minunilor”. Numărul 10, dincolo de cifra rotundă, reprezintă o mare aniversare și o probă a tenacității și succesului trecută cu brio. De la numărul 15, cum este cazul „Jurnalului insignografic”, deja putem vorbi de consacrare și o viabilitate a acestui proiect, născut și perpetuat din pasiunea unor persoane care nu s-au oprit în fața adversităților, ei au mers mai departe similar unor atleți fideli devisei olimpice „altius, citius, fortius” (mai înalt, mai repede, mai tare).

Privind retrospectiv, îmi dau seama că am devenit membru A.C.I.R. într-un moment aniversar, în 2012 când „Jurnalului insignografic” ajungea la numărul 10. Îmi aduc aminte cu cât interes am studiat numerele disponibile atunci, care îmi ofereau ceea ce căutam: informații complete și concrete despre insigne. Acest lucru m-a bucurat și convins, mai ales că, deși nu eram la începutul „carierii de colecționar”, eram plin de întrebări la care de multe ori primeam răspunsuri vagi, „din auzite” sau presupuneri (ulterior, această dorință de a afla date exacte a fost și cea care m-a făcut să îmi dedic o parte a timpului spre studiul amănunțit și științific al insinelor).

Azi, privind înapoi chiar și numai cu cinci numere, se observă că revista și-a extins numărul de colaboratori fideli de toate vârstele pe care poate conta pentru a-și îndeplini menirea: de a veni în sprijinul celor interesați de insigne prin oferirea de informații, dar și de a populariza această preocupare (obiectiv realizat prin crearea unui site pe Internet dedicat A.C.I.R. unde revistele sunt postate în format electronic, astfel că au devenit accesibile pentru un număr mare de persoane).

Dincolo de bucuria aferentă aniversării și privire retrospectivă spre bucuriile și greutățile care au precedat-o și au făcut-o posibilă, momentul ne obligă să privim și spre viitor, cu scopul de a menține ridicată ștacheta și a căuta să extindem aria colaboratorilor, astfel încât să asigurăm continuitatea și dezvoltarea singurei reviste din țară dedicată exclusiv insinelor.

Radu Tabără
Sibiu

DIN REALIZĂRILE MEMBRILOR A.C.I.R. ÎN ANUL JUBILIAR

În cadrul Adunării generale din anul 2017 de la Bacău a fost prezentat și aprobat pro-gramul de activitate pentru anul jubiliar al asociației. Au fost instituite, printre altele, două concursuri ale căror câștigători vor fi recompensați cu diplome și cupe.

Suntem în măsură să-i anunțăm pe câștigătorii celor două concursuri și considerăm normal să prezentăm numele acestora în paginile „Jurnalului insignografic” jubiliar.

Câștigătorul concursului pentru cel mai obiectiv articol, publicat de altfel tot în paginile „Jurnalului” nr.18 este:

MARIN CRIȘU - Brașov

Câștigătorul concursului pentru cel mai bun proiect pentru insigna jubiliară este:

ALEXANDRU GHEORGHE TURI - Deva

Comitetul de conducere operativă acordă un premiu special pentru activitatea foto depusă de colegul

GHEORGHE BOÉR - Tg. Mureș

Sincere felicitări celor premiați!

Tot în programul de activitate, în anul jubiliar (iunie 2017-iunie 2018) toate acțiunile, emisiunile insignografice sub egida A.C.I.R. și expozițiile de porfil vor fi dedicate unui deceniu de activitate al asociației.

Expoziția de insigne sportive la Vălișoara

Primii colegi care au organizat o manifestare în acest sens au fost cei de la Vălișoara - județul Hunedoara (12 august 2017), în cadrul Zilelor Comunei Vălișoara.

An de an colectivul de colecționari, din acesta frumoasă comună de munte, format din membrii familiei primarului Mircea-Ion Rovinar, Viorica Maria Rovinar și cel mai tânăr membru, Raul-Dimitrie Rovinar, alături de familia Dorel și Mariana Huh, au organizat și anul acesta cea de-a IX-a ediție a îndrăgitei Expoziții de insigne sportive, manifestare la care au participat colecționari din Petroșani, Deva și bineînțeles colegii din Vălișoara.

După de acum obișnuitele discuții despre insigne din grădina familie Huh, expoziția de insigne sportive a fost montată pe stadionul „Voința”. Anul acesta existând pericolul unor averse, cele 34 de panouri totalizând 2040 de insigne au fost montate într-un cort de mari dimensiuni, participanții fiind recompensați cu diplome și trofee foarte frumoase.

Președintele A.C.I.R., pentru a întregi atmosfera plăcută, a înmănat și anul acesta fiecărui expozant câte o insignă care a marcat evenimentul. Piesele au fost realizate într-un tiraj foarte mic la Firma ACCESORII PROD Oradea.

Una dintre problemele discutate și întoarse pe toate fețele a fost cea a menținerii expoziției pe o perioadă mai lungă de timp, pentru a putea fi vizionată de un număr mai mare de copii.

Felicitări organizatorilor pentru reușita manifestării din acest an și mai ales pentru continuitatea manifestărilor.

Informații primite de la domnii:

Mircea-Ion Rovinar

Dorel Huh

Manifestări culturale organizate în preajma Zilei Naționale a României la Botoșani

În fiecare an, Biblioteca Județeană „Mihai Eminescu” din Botoșani, prin secțiile sale, derulează activități culturale specifice, programe adecvate dedicate momentelor deosebite din istoria noastră națională și locală.

Pe data de 13 noiembrie 2017, Sala de lectură a Secției de împrumut pentru copii a găzduit simpozionul „Cartea și cultura, călăuze către o lume mai frumoasă”, manifestare la care au participat profesori și elevi de la Seminarul Teologic „Sfântul Gheorghe” din Botoșani și de la Liceul „George Coșbuc” din orașul Bălți - Republica Moldova.

Invitați și totodată referenți la dezbateri au fost: profesor Maria Baciuc - scriitoare și profesor Gheorghe Median - istoric.

Domnul prof. Median a prezentat asistenței importanța zilei de 1 Decembrie pentru românii de pretutindeni, precum și secvențe ale luptei botoșănenilor în perioada de după Marea Unire din 1918, în apărarea ei, angajamentul faptic al înaintașilor întru ocrotirea integrității teritoriale a României.

În mod asemănător, preotul profesor Daniel Dascălu, directorul Seminarului Teologic, în intervenția Domniei sale a vorbit asistenței despre demnitatea de a fi român și identitatea națională.

Manifestarea de la Bibliotecă a continuat cu vizita la cabinetul numismatic și de filatelie, unde erau expuse câteva panouri cu insignele Republicii Moldova precum și altele cu insigne care transmit un puternic mesaj istoric al poporului român - de unitate națională, pace, solidaritate și concordie socială. Exponatele au avut menirea să puncteze și un deceniu de activitate A.C.I.R.

În același context, Domnul Mihai Cornaci, custodele cabinetului, a prezentat participanților medalii dedicate Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918, precum și alte insigne și medalii aniversare.

Inițiatorii și organizatorii acestei activități au fost prof. Marius Râznic, Seminarul Teologic, și prof. Ersilia Iacob, Biblioteca Județeană.

Informație primită de la :
Domnul Mihai Cornaci

Expoziție anuală a HOBBI CSEREBERE KLUB din Târgu Secuiesc

În data de 24 noiembrie 2017 a avut loc vernisajul expoziției anuale a membrilor HOBBI CSEREBERE KLUB din Târgu Secuiesc.

Cea de-a XVII-a ediție a expoziției a fost găzduită de Casa Colecțiilor. Expoziția a avut o secțiune specială dedicată insinelor, unde au fost prezentate 40 de panouri care au totalizat convențional 2400 piese.

În cadrul expoziției colective insigne au reprezentat o pată de culoare între numeroasele exponate de alt gen precum ilustrate, calendare de buzunar, șervețele, filatelie, păpuși și multe alte tematici, care se pot colecționa deopotrivă de copii și cei cu „părul cărunt”.

Ne bucură faptul că putem prezenta de această dată numele celor a căror preocupare s-a îndreptat către insignă:

- Nagy Gizela	- opt panouri (turism, vânătoare, Cruce Roșie și pionieri)
- Beke Ernő	- șase panouri - diverse tematici
- Nagy Boglarka	- șase panouri (Cruce Roșie, sport, muzică)
- Nagy Szilamér	- șase panouri (aviație, vânătoare, insigne militare)
- Hecz László József (Sf. Gheorghe)	- zece panouri (Cruce Roșie, tineret, pionieri)
- Vetro Bodoni András	- patru panouri (asociații de fotbal și ramuri sportive)

Mica expoziție de insigne a constituit omagiul adus de către colecționarii de insigne din cadrul HOBBI CSEREBERE KLUB de la Târgu Secuiesc și a colecționarilor de insigne din Sf. Gheorghe, Asociației Colecționarilor de Insigne din România cu ocazia împlinirii a zece ani de activitate.

Informație primită de la
Domnul Beke Ernő

Emisiuni de insigne la Mihalț - Județul Alba

O inițiativă apreciată de colecționari o constituie cea a colegilor noștri Ioan și Elvira Daniela Olaru din Mihalț - Județul Alba.

După ce a primit acceptul conducerii operative a asociației, au emis în nume propriu două insigne interesante realizate după desenele domnului Dumitru Pușcașu:

- prima piesă este dedicată Marii Uniri și reprezintă imaginea „Sălii Unirii”;
- cea de-a doua insignă este dedicată împlinirii a 100 de ani de la luptele care au avut loc la Mărășești.

Ambele piese au inserat în desenul lor și sigla asociației.

Tirajul insinelor este foarte mic.

Apreciam inițiativa familiei Olaru și sperăm că nu va fi ultima de acest gen.

Expoziție în premieră la Sf. Gheorghe

O altă acțiune în care insigna a jucat un rol important s-a desfășurat la Sfântu Gheorghe (județul Covasna), fiind susținută integral de către colegul nostru Francisc Botoș.

În ziua de 24 noiembrie 2017 Casa de Cultură „Konya Ádám” a găzduit prima expoziție personală a profesorului Francisc Botoș, membru fondator A.C.I.R. și cel care conduce Clubul Hobby al Colecționarilor din Sfântu Gheorghe.

În sala mare a Casei de Cultură au fost expuse 43 de panouri pe care au fost ordonate aproximativ 3000 de insigne de diverse tematici dintre care se remarcă: sportul și „Leniniana” - o temă de suflet a colegului Botoș, care este profesor de limba și literatura rusă. Tema a fost prezentată și la Expoziția Națională de la Târgu Secuiesc, fiind apreciată, iar un articol în acest sens a apărut în „Jurnalul insignografic” nr. 15/2015.

Cele două exponate majore, însumând 19 panouri au fost completate de teme care au priza la publicul tânăr precum cosmos, cultură, steme și drapele de pe glob, ursulețul „Mișa” - mascota Jocurilor Olimpice de la Moscova și, bineînțeles a existat și un panou cu insigne diverse, dar de obicei foarte valoroase, dar care nu pot constitui o tematică de sine stătătoare.

Foarte interesante au fost panourile pe care s-au regăsit insigne din vechea Uniune Sovietică, Rusia și Statele Unite ale Americii.

Cuvântul de salut și bun venit la Vernisajul expoziției a fost rostit de domnul Komis Sándor, reprezentant al Casei de Cultură.

Domnul Josef Álmos, membru al clubului, în alocuțiunea sa a explicat asistenței ce înseamnă pentru un pasionat noțiunea de colecție, colecționar, și valoarea deosebită a acestei pasiuni plăcute și instructive activități.

Domnul Botoș a prezentat momentul apariției insinelor, fabricarea acestora, materiale, tehnologiile folosite și bineînțeles despre valoarea insinelor, atât cea comercială cât și ce reprezintă pentru fiecare colecționar.

De asemenea a relatat despre rolul insignei ca obiect de reclamă, însemnul apartenenței la un partid, o organizație sau, în cel mai cunoscut caz, la un club sportiv.

„Personal, a spus domnia sa, am început să colecționez insigne în jurul vârstei de 18 ani, când am văzut multitudinea micilor însemne multicolore la Festivalul Mondial al Tineretului de la București, iar acum când am împlinit 82 de ani, prezint celor interesați prima expoziție personală. Am corespondat, de-a lungul anilor, cu mulți colecționari din țară și de peste hotare, dar cel mai mult m-am atașat de un veteran din cel de-al Doilea Război Mondial, din Novosibirsk, realizând schimburi frumoase și interesante”.

Vernisajul a fost completat cu un mic recital de pian, susținut de Komis Kinda, elevă la Liceul de Artă, iar cei aproximativ 70-80 de foști elevi, prieteni, unii chiar colecționari, au trăit cu emoție evenimentul.

Informație primită de la Domnul Francisc Botoș.

N.R. Felicitări colegului nostru, Francisc Botoș, dorindu-i ca prima expoziție personală să fie urmată și de altele, la fel de interesante.

Asociația schi turism montan „PRO-PARÂNG”

În ziua de 23 noiembrie 2017 Sala de marmură a Primăriei Municipiului Petroșani era pregătită să găzduiască un eveniment remarcabil: aniversarea a 15 ani de existență a unei asociații foarte cunoscută pe raza municipiului nostru.

Pentru creerea unei atmosfere deosebite, prin care era scoasă în evidență activitatea de 15 ani a asociației, au fost aranjate trei expoziții distincte: cea FOTO, care reda frumuseți de nebănuite ale zonei Parâng văzute prin obiectivul aparatului de către membrii asociației, o expoziție de afișe, bannere, trofee și diverse înscrisuri care marcau activități ale asociației, inclusiv exemplare devenite acum rare ale revistei „Drumețul”, editată de asociație, care din păcate momentan și-a încheiat apariția și o expoziție de insigne turistice, susținută de membrii ai Asociației Colecționarilor de Insigne din România: Elvira Olaru (Mihail-județul Alba), Ioan Olaru (Mihail-județul Alba), Viorel Stroe (Petrila), Gelu Știrbu (Petrila), Dumitru Ioan Pușcașu (Petroșani), Tiberiu Ștefan Kelemen (Petroșani), Eugenia Kelemen (Petroșani), Daniel Urmărea (Petroșani), Ileana Pardos (Vulcan), Nicu Tudor (Vulcan).

Au fost prezentate 26 panouri însumând convențional 1560 insigne având tematica „TURISM”.

Atmosfera deosebit de plăcută a fost completată de proiecția unui filmuleț marca Cristian Țopescu, în care a fost prezentată o retrospectivă a activității asociației în cei 15 ani de existență.

În urmă cu 15 ani, prin hotărâre judecătorească din 24.10.2001, Asociația schi turism montan „PRO-PARÂNG” dobândește personalitate juridică, fiind o organizație nonprofit, care are ca scop principal dezvoltarea turismului montan, promovarea Munților Parâng, atragerea tinerilor spre sport și mișcare în aer liber.

Dintre acțiunile organizate de-a lungul anilor de asociație putem aminti:

- refacerea și îmbunătățirea marcajelor turistice din masivul Parâng;
- realizarea unui loc de belvedere amenajat cu zonă de popas și un panou cu hartă de orientare, la baza Vârfului Parângu Mic;
- acțiuni de ecologizare în zona alpină;

- la sfârșitul anului 2006 a fost finalizată reconstruirea refugiului de supraviețuire de la baza Vârfului Cârja;

Refugiul în perioada reconstrucției și placa montată la finalizarea lucrărilor.

- în perioada 2004-2009 am avut statut de custode al ariei protejate „Piatra crinului” din Masivul Parâng, habitat al Crinului de piatră (Potentila Hajnaldiana), unică în România. Din anul 2010 acesată arie a fost inclusă în situl Natura 2000 - Munții Parâng;
- organizarea de concursuri de iarnă: „Serbările zăpezii” (14 ediții), schi alpin și de tură (cinci ediții);
- din anul 2014 asociația face parte din Campionatul Național de Turism Sportiv „Ștafeta Munților” - concurs de vară la nivel național, ce permite promovarea traseelor montane din Parâng;
- organizarea de expoziții de artă fotografică și video-proiecții având ca temă peisaje și flora montană;
- asociația este custode al „Muzeului Muntelui”- o încercare de a prezenta în cadrul unui muzeu o parte din istoria drumeției și sportului montan.

Dacă la început de drum șase membri fondatori au pus bazele acestei asociații, în prezent numărul membrilor este de 50 și sperăm să atragem lângă noi tineri cu idei și inițiative care să ducă mai departe munca noastră.

Astăzi membrii asociației și persoanele care au fost alături de ei la bine și la greu au fost aplaudate și recompensate pentru activitatea depusă, cu diplome și insigne.

Insigna jubiliară emisă sub egida A.C.I.R., după desenul ce reprezintă sigla asociației, desen realizat de domnul Mihai Livadariu, a fost confecționată la firma ACCESORII PROD din Oradea într-un tiraj de 30 de exemplare. Expoziția și emiterea insinelor (al căror cost a fost suportat de domnul secretar Dumitru Pușcașu) au constituit aportul A.C.I.R. la momentul jubiliar al Asociației schi turism montan „PRO-PARÂNG”.

Informație primită de la ing. Cazimir Radvanski
Foto Cristian Țopescu

MEMBRII A.C.I.R LA 1.01.2018

Nr. crt.	NUMELE ȘI PRENUMELE		
1	Acsinte Adrian		
2	Argirios Sioutis		
3	Avramescu Vasile		
4	Balif Andrei		
5	Bartoc Alexandru Dan		
6	Beke Ernó		
7	Beke Lenke		
8	Bîrsan Romică		
9	Bocan Gheorghe		
10	Boér Gheorghe		
11	Bornemisa Lucian		
12	Botoș Francisc		
13	Brînzei Stelian		
14	Caraman Gheorghe		
15	Călianu Eugen		
16	Căldare Ioan		
17	Căpitanu Gheorghe		
18	Căpitanu George -Antonio (junior)		
19	Chircu Gheorghe		
20	Chiricheș Coriolan		
21	Cimpoi Alexandru		
22	Ciurea Constantin		
23	Cituacu Răducu Costin		
24	Ciutacu Z. Gheorghe		
25	Cocon Alunel		
26	Condrei Țiplea Razvan (junior)		
27	Costin Mihai		

28	Cornaci Alexia-Georgiana (junior)		
29	Cornaci Bogdan Mihai		
30	Cornici C.V. Mihai		
31	Cristoi Eduard-Claudiu		
32	Crișu Marin		
33	Curdov Aurel		
34	Curea Valeriu Daniel		
35	Deca Aurel		
36	Dediu Vasile-Vicento		
37	Dina Ilinca Ștefania (junior)		
38	Dina Șerban Radu (junior)		
39	Dina Ștefan		
40	Col. (r) Dogaru Ioan (post mortem)		
41	Dobraș Silviu		
42	Dumitrescu Constantin		
43	Fazakas Aaron		
44	P.S.† Galaction		
45	Gergely Ladislau		
46	Gergely László		
47	Gherlea Vasile		
48	Ghimboasă Gabriel		
49	Giurcanu Costel		
50	Göthér István		
51	P.S.† Gurie (membru de onoare)		
52	Haha Dumitru		
53	Huh Dorel		
54	Huh Mariana -Cornelia		
55	Iacob Ana		
56	Iacob Mihai		
57	Ilin Milan		

58	Ion Gheorghe		
59	Ionescu Aurel		
60	Iordache Octavian		
61	Ivan Alexandra Mihaela		
62	Ivan Silviu Mihai		
63	Ivănescu Marius		
64	Jeszenszky Zoltan Atilá		
65	Kelemen Eugenia		
66	Kelemen Tiberiu Ștefan	0727-793.872 0736-466.094	
67	Kelemen Tiberiu Ovidiu		
68	Lipovanu Iulian		
69	Lung Ioan		
70	Lupu Constantin		
71	Miatovics Slobodan		
72	Milian Dumitru		
73	Mitu Gabriel		
74	Moceanu Marius-Mihai - Florin		
75	Morar Radu		
76	Motoc Antohe		
77	Munteanu Vilică		
78	Mușei Ioan		
79	Neacșu Vasile		
80	Neiconi Timotei		
81	Ninu Olga		
82	Ninu Petru		
83	Olaru Elvira Daniela		
84	Olaru Ioan		
85	Onofrei Dragoș Ioan		
86	Pardos Ileana		
87	Pascu Andrei		

88	Pater Petru		
89	Petre Alin Cristian (junior)		
90	Petre Lucian		
91	Petre Mihai -Andrei (junior)		
92	Pop Gheorghe		
93	Puiu Ileana		
94	Pușcașu Dumitru Ioan	0743 - 046.840	
95	Ráncz Gyula		
96	Rebedea Miron		
97	Remescu Andrei (junior)		
98	Remescu Maria		
99	Remescu Sergiu (junior)		
100	Rovinar Mircea-Ion		
101	Rovinar Raul - Dimitrie (junior)		
102	Rovinar Viorica - Maria		
103	Rusu Vasile		
104	Samoilă Ștefan		
105	Schäffer Erwin		
106	Schibinschi Ludovic		
107	Sergiu Giuzepo Luigi		
108	Siminicianu Ioan		
109	Stanciu Aurel		
110	Stanciu Ioana Alexandra (junior)		
111	Stroe Ecaterina		
112	Stroe Viorel		
113	Suciu Ioan - Cornel		
114	Ștefan Ioan		
115	Ștefanov Titus		
116	Știrbu Gelu		
117	Tabără Radu		

118	Trif Mihai		
119	Turi Gheorghe-Alexandru		
120	Tudor Nicolae		
121	Tudor Simona Adriana		
122	Tudor Raluca Andreea (junior)		
123	Tudora Mugurel Tudor		
124	Tudoran Mihaiță		
125	Țurcan Constantin		
126	Urmărea Daniel		
127	Vasiliu Gheorghe		
128	Vaum Ioan		
129	Vineș Florică		
130	Werner Marie Ionela (junior)		
131	Werner Mikhael Ionel Fridrich (junior)		
132	Werner Mikhael Rudolf Albert		

ÎN MEMORIA COLEGILOR NOȘTRII

Astăzi , citind aceste rânduri, nu trebuie să-i uităm pe cei care de-a lungul anilor au fost alături de noi, iar acum și-au găsit liniștea veșnică.

ARAD : Bota Ioan, Coloman Braun, Forgács Zoltan, Fruja Gheorghe, Istrate Ghiocel, Pelegrini Victor, Suciu Ioan, Triest Anton, Vasluianu Costachi,.

BAIA MARE: Sasi Nagy Bela.

BOTOȘANI: Urigiuc Mihai.

BRAD: Mihai Susan.

BUCUREȘTI: Băieș Victor, Curdov Nicolae, Dogaru Ioan, Fodoreanu Costică, Hîtru Dumitru, Popovici Micipsa, Mark Horațiu, Năstase Petrache, Cmd. Av. (rtg) Popescu Marius – Călărași, Sanda Gheorghe, Tăzlăuan Toader, Umlauf Vitalie.

CRAIOVA: Marinescu Ioan, Măzureanu Victor, Minea Manole, Bittel Radu, Cizmaru Gheorghe.

DEVA: Carculea Ioan, Cucuveanu Ioan, Ganea Ionel, Gyenge Iulius, Vizesi Mihai.

MEDIAȘ: Weber Ștefan, Zerbes Klaus.

PAȘCANI: Niță Vasile.

PETROȘANI: Baban Dan, Balcu Anton, Dula Aurel, Marcu Lucian, Melha Petru, Morariu Cornel, Pădure Ioniță, Poporogu Ion, Schmidt Ladislau.

PLOIEȘTI: Ciudin Eugen, Manu Nicolae.

RÂMNICU VÂLCEA: Cimpoi Mihai.

SUCEAVA: Colbert Victor.

TIMIȘOARA: Funar Vasile, Knevel Adalbert, Milovan Pavel, Petrică Nicolae, Voinea Stelian.

TÂRGU MUREȘ: Papp Iozsef, Tamas Arcadie.

TÂRGU SECUIESC: Kovacs Micșunica, Kovacs Ödön.

VULCAN- HUNEDOARA: Pardos Ioan.

Vom păstra în suflet memoria celor pomeniți și tot ceea ce au făcut pentru dezvoltarea insignografiei din țara noastră.

Dumnezeu să-i odihnească în pace!

CUPRINS

Colectivul de redacție		pag. 3
Au contribuit la realizarea numărului 18 al Jurnalului		pag.4
De zece ani în slujba membrilor ACIR		pag.5
ACIR la jubileul unui deceniu de activitate - gânduri de viitor	Andrei Balif	pag.6
Amintiri gânduri cugetări și propuneri pentru activitatea viitoare a ACIR	Beke Ernő	pag.8
Nu intenționez să trădez onorantul titlu de colecționar cu cel de „samsar”	Boér Gheorghe	pag.10
Gânduri la aniversarea ACIR	Stelian Brânzei	pag.11
Insigna-ca format, sora mai mică a medaliei	Gheorghe Căpitanu	pag.13
ACIR un deceniu de activitate	Răducu -Costin Ciutacu	pag.14
Deceniul perfoemanțelor	Mihai C.V. Cornaci	pag.16
ACIR - 10 ani	Marin Crișu	pag.18
Despre Noi...Despre membrii ACIR	Aurel Curdov	pag.20
ACIR- un deceniu de afirmare științifică	Ștefan Dina	pag.21
ACIR- un deceniu de realizări frumoase	Silviu Dobraș	pag.23
ACIR la zece ani de la înființare	PS†Galaction	pag.25
ACIR- primii zece ani-	Costel Giurcan	pag.27
Și la Vălișoara sunt colecționari de insigne	Dorel Huh	pag.28
ACIR, o familie frumoasă	Tiberiu Iacob Ridzi	pag.30
ACIR la un deceniu de activitate prodigioasă	Ilin Milan	pag.31
Amintiri ... amintiri	Ivan Silviu Mihai	pag.33
Quo vadis ACIR?	Tiberiu Kelemen	pag.34
La aniversare	Iulian Lipovan	pag.38
Vin cu multă plăcere la colegii din România	Slobodan Miatović	pag.39
ACIR - o asociație cu realizări frumoase	Vilică Munteanu	pag.40
Printre colecționari, și noi, colecționarii de insigne...	Ioan Mușei	pag.43
Respect ACIR	Timotei Neiconi	pag.44
Momentul jubiliar pentru ACIR marcat prin cel de-al X-lea Congres	Petre Ninu	pag.45
Despre noi	Ioan Olaru	pag.47
Amintiri emoționante și probleme de viitor	Ileana Pardos	pag.49
Realizări și probleme de viitor	Andrei Pascu	pag.50
ACIR zece ani - amintiri dragi	Dumitru Ioan Pușcașu	pag.52
Expo „Sport” - Vălișoara, eveniment unic în România	Ion-Mircea Rovinar	pag.55
ACIR la ceas aniversar	Ștefan Samoilă	pag.57
Din amintirile unei insigne	Luigi Giuseppe Sergiu	pag.59
Sărbătorim zece ani de ACIR!	Ioan-Cornel Suciu	pag. 60
Gânduri la ceas aniversar	Radu Tabără	pag.62
Din realizările membrilor ACIR în anul jubiliar		pag.63
Membrii ACIR la 1.01.2018		pag.71
În memoria colegilor noștri		pag.76
Cuprins		pag.77

Producem de 22 de ani , o gamă diversificată de insigne

Material : din alamă, cupru, tablă decupată, aluminiu, alpaca , staniu, zamac, argint, aur.

Procedeu principal : turnate sub presiune ,turnate în cochilă, matrițate, stampate, frezate chimic, printate offset sau full color, tampografiate , sirigrafiate, laserate.

Acoperire galvanică : Cuprate, alămite, nichelate, argintate, aurite, antracizate si variantele acestora patinate.

Modul de prindere : cu ac și element elastic ștanțat, cu ac și element elastic strunjit , cu ac de siguranță , cu lamelă arc , cu șurub piuliță , cu buton magnetic , cu ac cu picior lung.

Colorare : cu vopsea, cu rășini epoxidice, cu emailuri la cald sau rece.

Complexitate : in plan 2D și in spațiu 3D.

SC ACCESORIIPROD SRL
Oradea, str. Ogorului nr. 28/A

EMAIL
office@accesoriiprod.ro
accesoriiprod@yahoo.com

WEBSITE
www.accesoriiprod.ro

*"Crează ca un Dumnezeu,
Trăiește ca un rege,
Muncește ca un sclav."
Brâncuși*

ACCESORII PROD

Str. Ogorului nr 28 / A Oradea Tel 0259 428 303

www.accesoriiprod.ro

Produce piese turnate: medalii, brelocuri, insigne emailate